

சீந்தனைச் செல்வார்

திரு. எஸ். பத்மநாதன்
மணிவிழாக் குழு
08.02.2004

சீந்தனைச் செல்வர்
திரு. எஸ். பத்மநாதன்

மணி வீழா மலர்

10 கோவர் வீதி, கிழக்கு யோர்க்,
ரொறன்ரோ, ஒன்ராறியோ.

08.02.2004

மணிவிழா நாயகர்

சிந்தனைப் பூக்கள்
திரு. சீனித்தம்பி பத்மநாதன்
அவர்கள்

முன்னுரை

வணக்கம் !

சிந்தனைச்செல்வர் திரு எஸ்.பத்மநாதன் அவர்களின் மணிவிழாவைக் கொண்டாடும் நண்பர்கள் சார்பிலும் இம்மலரைத் தயாரிக்கும் பொறப்பை ஏற்ற எமது சார்பிலும் உங்களுக்கு வணக்கத்தைக் கூறி வரவேற்கின்றோம்.

ஒரு பெரிய மனிதருக்கு இச்சிறிய மலரா? - என்று நீங்கள் கேட்கமாட்டீர்கள். ஆனால் மெதுவாக நினைத்துக் கொள்ளக்கூடும் என்பது எமது தீர்க்கதரிசனத் திரையில் விழுகின்றது.

மலர் சிறியதுதான். ஆனால் வாசனை பெரியது, இனியது. கடுகு சிறிது காரம் பெரிது என்பார்கள். பத்மம் என்றால் தாமரை. அழகும் மணமும் மிகுந்த தாமரை மலர்களுக்குத் தலைமை தாங்குவது. அத்தகைய உன்னதமான பத்மநாத வாசனையை முகர்ந்து பழகிய முத்தான சிலர் தமது அன்பினால் இதனை என்றும் நிலைத்து நின்று மணம் பரப்பும் மலராக்கியுள்ளனர்.

அவர்களுக்கு எமது நன்றியறிதலை முதற்கண் கூறிக்கொள்கின்றோம். அடுத்து, சிந்தனைச் செல்வர் இவ்விழாவுக்கு முதலிலே மறுத்து, பின்னர் எமது அன்புக்கு அடிமையாகி ஒப்புக் கொண்டதற்கு நன்றி கூறி, அவரும் அவரது குடும்பமும் இனிது வாழ்ந்து செந்தமிழரின் சிந்தனைத் திறனைச் செம்மைப்படுத்த எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

வீ. கந்தவனம்

த. சீவபாஸு

சீந்தனைச் செம்மல் வாழ் !

அன்பனே பத்ம நாதா அனுபது வயது அக்காம்
என்பதை நம்ப லாமோ இளமைவீந் நிருந்ததே புன்னை
இன்புற ஆட்சி செய்தால் யாவரும் அந்நீத தன்றோ
மன்பதை வாழ்த்த மாசில் மனைபொடும் மகிழ்ந்து வாழ்!

சீந்தனைத் தெளிவைக் காட்டிச் சீரந் வுரைகள் ஊட்டி
அந்தாம் போக்கி மக்கள் அமைதிகொன் டினிது வாழ்ச்
சீந்தனைப் பூக்கள் என்னுஞ் செந்தமிழ் நூல்கள் தந்தாய்
சந்ததம் தான் போற்றிஞ் சரீர்தீரம் படைத்து வாழ்!

அழகுநாய் பேச வல்லாய் ஆய்வுகள் செய்ய வல்லாய்
உழுதுபன் படுத்திக் கல்வி உளவியந் பயிர்வ ளர்ப்பாய்
பழகுதந் கீளிய பண்பிந் பால்பழச் சுவையை வெல்வாய்
வழிமுறை வையத் தார்க்கு வழங்கிநல் மனம்போல் வாழ்!

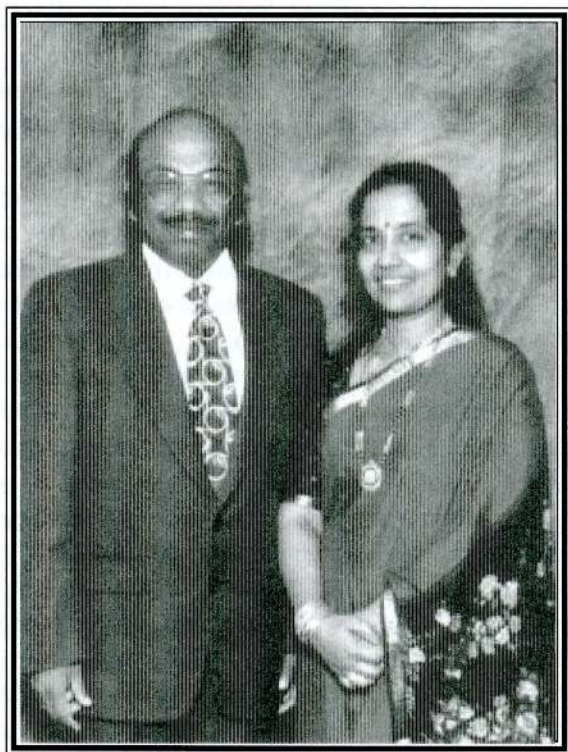
எந்தவின் எழுத்தை நீயும் இரசித்தவை சீலவந் இக்கு
மந்திர விமர்ச னங்கள் வாசகர் மதிக்கும் வண்ணம்
தந்ததை மறக்க மாட்டேன் தமிழ்த் தாயும் மறக்க மாட்டாள்
விந்தைகொள் சுவைகு மேலும் செந்தமிழ் விளங்க வாழ்!

பேதங்கள் பார்க்க மாட்டாய் பிழைகளைப் பேச மாட்டாய்
வாதங்கள் புரிய மாட்டாய் வன்பகை வளர்க்க மாட்டாய்
சேதங்கள் செய்ய மாட்டாய் சீந்தனைச் செம்ம லேழீ!
ஏதங்கள் ஏது மில்லா இதயத்தாய் கண்டோம் வாழ்!

அந்வினை அடக்கம் காட்டும் அடக்கத்தை அருஞ்சொல் காட்டும்
நிறைவினை நெஞ்சம் காட்டும் நெஞ்சனைச் சரீர்புக் காட்டும்
தீறுமைகொள் பத்ம நாத நன்பனே சீறந்து நானும்
மனுவீலா மனைவி மக்கள் தம்மொடும் வாழ் வாழ்!

கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்

சீந்தனைச் செல்வர்
திரு. எஸ். பத்மநாதன்
அவர்கள்

அன்பின் துணைவி
திருமதி ஞானயோகராணி அவர்களுடன்

பத்மநாதன் எனும் கவிதை

நான் அவரைக் கனடாவிலே தான், அதுவும் ரொறன்ரோ வந்த பின்னரே அறிந்தேன். மிக்க நீண்ட காலம் பழகியது போன்ற ஒரு பாசம் ஏன் ஏற்பட்டது? காரணம் தான் என்ன? ஒன்றா? இரண்டா? எவரையும் நோகாமல் எல்லோரோடும் அன்புடன் பழகும் இங்கிதம், எவரைப் பற்றிப் பேசினாலும் அவரின் நல்லியல்புகளை மாத்திரம் எடுத்துக் கூறும் நல்லுள்ளம், எங்கெங்கே நல்லவை நடைபெறுகின்றனவோ அங்கங்கே சென்று அதன் காரணகர்த்தர்களைப் பாராட்டும் பெருமனது, எதைப் பற்றிக் கேட்டாலும் அதைப்பற்றி அக்கு வேறு ஆணியேறாக எடுத்துக் கூறும் அறிவாற்றல், எல்லாவற்றையும் தெரிந்திருக்கக் குப்பையைக் கூடக் கிழறலாம் எனும் தேடல் ஆவல், தான் பெற்ற தகவல் தனித்துவம் மிக்கவையாக அமையின் அதற்கு உரியவரை நாடி நன்றி கூறும் நல்லெண்ணம், எதனையும் தான் தெரிந்து கொண்டால் மாத்திரம் போதாது மற்றையோரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற மதியூகம், என என் உணர்வை அவர்பால் ஈர்த்த அவரது நற்பண்புகளை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். என்னை மாத்திரமல்ல, அவர் ஆகர்சித்தவர் பலர் அவர்களில் நானும் ஒருவன்.

ஆம் அவர் பண்பின் உறைவிடம் என்பர் அவரின் அபிமானர். அவ்விதம் உருவாகல் அவருக்கு எப்படிச் சாத்தியமாயது? அவரது வாழ்வின் ஒவ்வாரு அடியினையும் அவரே பிரசவித்தார். “Born with a silver spoon in mouth” என ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி கூறுவர். அது ஒரு சிலருக்கே சாத்தியம். அவர்கள் அவ்விதம் பிரசவித்தவர்கள். இவரோ “living with a silver tongue” ஏனென்றால் அவர் தன்னைத் தானாகவே பிரசவித்தவர். 1943ம் ஆண்டிலே திரு.சீனிவாசகம் அவர்களுக்கும் திருவாட்டி செல்லாச்சி அவர்களுக்கும் நான்காவது குழந்தையாக உலகில் வெள்ளைத் தாள் ஒன்றாக வெளியே வந்தார் குழந்தை பத்மநாதன். கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் சொல்கிறார்:

தெரிந்து கொள்
உன்னைப் பிரசவிப்பது
உன் பெற்றோர்கள் அல்லர்
நீதான் உன்னைப்
பிரசவித்துக் கொள்ள வேண்டும்
இந்த உலகத்திற்கு நீ
வெறும் வெள்ளைத் தாளாகவே

வருகிறாய்
 அதில் நீதான்
 உன்னை எழுதிக் கொள்ள வேண்டும்
 சிலர் மட்டுமே
 காலத்தால் அழியாத
 கவிதையாகிறார்கள்.

(ஆலாபனை)

அந்த வெள்ளைத் தாள் ஒன்று கவிதையாக மெல்ல மெல்ல மாறியது. அப்படி மாறும் பொழுது தான் படிப்படியாக பத்மநாதன் எனும் பண்பாளன் தோன்றினான். அவர் பிறந்த சூழல் சாதாரண வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ்ப்பட்ட பொருளாதார நிலையுடையது , பெரிதாகக் கல்வி அறிவோ அல்லது அதன் முக்கியத்துவத்தையோ பெரிது படுத்தாதது, ஆசையிருந்தாலும் கூட அதனை ஈடேற்ற முடியாத பொருளாதார வசதியற்ற பிற்புலம். காலம் கனிந்தது. கவிதை மெல்ல எழுந்தது. கவிதையின் முதல் வரியினை எழுத வழி வகுத்தவர் 1947ம் ஆண்டிலே, அவர் மாத்திர மல்ல இன்னும் எத்தனையோ ஆயிரம் ஆயிரம் ஏழை மாணவர்களுக்கு எட்டாத கனியாயிருந்த ஆங்கிலக் கல்வி கற்பதற்கு வழிவகுத்தார் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை சட்டமூலம் ஆக்கிய பெருந்தகை அமரர் C.W.W. கன்னங்கரா அவர்கள்.

இலவசக் கல்வி மட்டும் அளித்தால் போதுமா? ஏனைய தேவைகள்? எனவே முதலில் கை கொடுத்தது உரும்பிராய் சைவத் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையே. பையனின் அறிவுப் பசியை ஓரளவு தீர்க்க இலக்கியத் தீயினை ஏற்றிட உதவியர் அயல் வீட்டுக்காரராகிய தம்பு எனும் மலையாளியில் பணியாற்றியபின் ஓய்வு பெற்று ஊர் திரும்பிய பெருந்தகை. அவர் அயல் வீட்டுக்காரர் மட்டுமல்ல இலக்கியம் என்னும் பெரும் சோலையின் அயலில் பத்மநாதனை முதல் அடி எடுத்து வைக்க உதவிய செம்மல். பெரிய பெட்டகம் நிரம்ப நூல்களை வைத்திருந்ததோடு, இதில் நீ வேண்டியவை எல்லாவற்றையும் 'அள்ளி அள்ளி உண்' என அதற்குள்ளேயே இறக்கியும் விட்டும்விட்டார் அந்தப் பேரறிவாளன். பிறகென்ன! பத்மநாதன் தன்னை மறந்தார், தன் உணவை மறந்தார், இல்லத்தை மறந்தார். தலைப்பட்டார் பெட்டகத்தின் தாள்களிலே. கல்வி கற்பதில் குழந்தைக்கிருந்த தாகத்தைக் கண்ட பெற்றோர் அதற்கு உதவ வேண்டும் எனக் கங்கணம் கட்டினர். முதலில் அவரை உரும்பராய் இந்துக் கல்லூரியிலும் பின்னர் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்கச் சேர்த்தனர். தமது குடும்பமோ பெரிது. ஆறு பிள்ளைகளுக்கு அத்தியாவசிய தேவைகள் நல்கி கல்வியையும் ஊட்டுதல் சுலபமன்று. பொருளாதார நிலை இடம் கொடுக்காது

என்று தெரிந்த போதிலும் அவரின் ஆர்வத்துக்குக் குறுக்கே நிற்காமல் தமது அத்தியாவசிய தேவைகள் பலவற்றை ஒறுத்தே அவருக்கு உதவினர் பெற்றோர்.

பத்தர் எனும் கவிதையின் அடுத்த வரியினை எழுத ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியின் அதிபர் ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம் என்ற மனிதாபிமானச் செம்மல் உதவினார். கஷ்டப்படும் எவருக்குமே காருண்யம் காட்டும் பெருந்தகை அவர். ஆகவே அவருடைய அனுசரணையான ஆதரவுடன் பத்தர் பல்கலைக்கழகப் புகும் பரீட்சையில் சிறப்பாகத் தேறினார். குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாக பரீட்சை எழுதியவுடன் கொழும்பில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தவரைப் படிக்க வேண்டும் என்ற பேராவல் ஆட்கொண்டது.

கல்வி கற்போருக்கு வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத சலுகை ஒன்று எமது நாட்டில் உள்ளது. அது பல்கலைக் கழகத்திலும் இலவசக் கல்வி. அது ஊக்குவிசையாக அமைந்தது. ஆனால் ஏனைய செலவுகள்? தங்கிட வசதி, உணவு, உடை, பாடநூல்கள். குடும்பத்தாரால் உதவ முடியாது. அவர்களும் தமது கையறு நிலை கண்டு கவலையுற்றனர். அவர்கள் கவலையுறுவது பத்மநாதனை மேலும் கலங்கவைத்தது. அவர்களின் கவலையைப் போக்கவாவது பல்கலைக்கழகம் புகவேண்டும் அல்லது அவர்கள் ஏங்கி ஏங்கியே தொய்ந்து விடுவார்கள். என்ன செய்வது? பதைத்தார் பத்தர்.

கவிதையின் அடுத்த வரி யாழ்ப்பாணத்தில் தம்பித்துரை என்ற சூட்சும உருவிலே தெய்வம் ஒன்று உள்ளதாகக் கேள்விப்பட்ட பத்தர் அவரிடம் உதவி கேட்டுச் சென்றார். 'நான் உதவுகிறேன்' என்று அபயகரம் நீட்டினார் அந்த வள்ளல் பெருந்தகை. இனி என்ன குறை! பத்தர் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியல் சிறப்புப் பட்டதாரியாகிறார். உதவி போதனாசிரியராயும் நியமனம் பெறுகிறார். பின்னர் ஆசிரியராகிறார், ஆலோசகராகிறார், ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளராகிறார், எழுத்தாளராகிறார், சமூக உளவியலாளராகிறார். அட! அட! எத்தனையோ! எத்தனையோ! கவிதையின் வரிகள் எதுகை மோனையுடன் எழில் பொங்க எழுதப் பட்டுக் கொண்டே போகின்றன.

முத்தாய்ப்பாய் 1971ல் ஞானயோகராணி அவர்களுடன் நடந்த திருமணம் அந்தக் கவிதையில் சிருங்காரரசத்துக்கும் ஒரு வரி சேர்த்து விடுகிறது.

பெருமைக்குரிய இல்லத் தலைவனாக, அன்பினால் அரவணைத்துச் செல்லும் மணாளனாக, கட்டுப்பாடோடு பிள்ளைகளை வளர்த்து நல்நிலைக்குக் கொண்டு வந்த கண்ணியம் மிக்க தந்தையாக, கருணையோடு பேணிப் பாதுகாக்கும் பேரனாக பத்தரின் மறுபக்கம்

கவிதையில் வரிக்கு வரி பிரகாசிக்கிறது.

வரிகள் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டு கொண்டே போகின்றன. பத்தர் கவிதையாக உருமாறி நிற்கிறார். படிப்போர் பரவசப்பட்டு பார்க்கின்றனர். வாழ்க!

பொ.கனகசபாபதி

முன்னை அதிபர், மகாஜனக் கல்லூர்

“எளிமையான பாமரத்தன்மை மிக்க தமிழ்நடை, சொல்ல வேண்டியதை, நறுக்குத் தெறித்தது போன்று கச்சிதமாகச் சொல்லிவிடும் பாணி, சொல்லுவதை ஆதார பூர்வமாக்குவ தெற்கென இடையிடையே ஆய்வறிக்கைகளை மேற்கோள் காட்டும் பக்குவம், வாசகர்களை ஈர்க்கும் பொருட்டுப் பழைய திரைப்படல்களையும் பழமொழிகளையும் ஆங்காங்கே புகுத்தியுள்ள பாங்கு என யாவும் விற்பன்னர் என்பதற்குக் கட்டியம் கூறி நிற்கின்றன.”

பொ.கனகசபாபதி

சிந்தனைப் பூக்கள் ஆய்வுரையில்

“ஆரம்பத்தில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் துணை விரிவுரையாளராகவும், இலங்கைக்கல்வி அமைச்சினது பாட விதான அபிவிருத்திச் சபையின் மத்தியமாகாண சமூகக்கல்வி ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் கடமை புரிந்துள்ளார். அகில இலங்கை ரீதியில் ஆசிரியருக்கான பயிற்சி நெறியாளராகக் கடமையாற்றி, கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். இலங்கையில் வீரகேசரி, திண்பதி, ஈழநாடு ஆகிய பத்திரிகைகளில் பல்வேறு கல்வியியல் கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டதுடன், இலங்கை வானொலியில் ‘சிந்தனை அரங்கம்’ நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குபற்றியுள்ளார். தற்போது கனடாவில் வாழ்ந்து வரும் இவர் இங்கும் பத்திரிகைகள், வானொலிகள் என்பவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு பல்வேறு இலக்கிய அரங்குகளில் பங்கேற்றுவருவதுடன் விமர்சனக்கட்டுரைகளை எழுதியும் உரைகளை நிகழ்த்தியும் வருகின்றார்.”

—‘தமிழ்ருவி’ சந்திரமோகன்

மலையக மக்கள் நெஞ்சில் நிறைந்தவர்

இன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தலை விட ஓர் எழைக்கு அறிவுட்டுவது பல கோடி நன்மையைச் செய்ததற்குச் சமம் என்பது உழைக்கும் மக்கள்மீது அளவு கடந்த அன்பு கொண்ட மாமேதை பாரதியின் கருத்து. தனி ஒருவனுக்கு உணவு இல்லை என்றால் செவ்வாயக் கிரகத்திற்குப் போய் என்ன சாதனை செய்வது? இந்தக் குளிரிலே பனிஉறை வீதி ஓரத்து நடைபாதையிலே படுக்கும் நூற்றுக்கணக்கான ரொறன்ரோ வீடற்றவர்களுக்கு அன்பும் ஆதரவும் வழங்கி அவர்களுக்காகக் குரல் எழுப்பிய சாராரணமான ஒரு தாதிக்கு இன்று அற்கின்சன் பவுண்டேசன் பரிசை ரொறன்ரோ கொடுத்துக் கௌவவித்துள்ளது. எமது நாட்டில் நடேசையர், பெரியக்கா போன்ற பலர் மலையக மக்கள் வாழ்வில் ஒளியூட்ட, அவர்கள் மனித உரிமைக்காக வாதாடியவர்கள். இவர்களது வரியில் பலர் உள்ளனர். மலையகக் குழந்தைகளைச் சுரண்டியவர்களும் பலர் என்பதும் நிதர்சனமானது. பத்மநாதன் தனது கல்விப்பணியால் பண்டாரவளை - நுவரெலியா பகுதியிலுள்ள மலையகச் சிறுவர் வாழ்வில் தன்னாலான கல்வியூட்டல் பணியைச் செய்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நடேசையர், பெரியக்கா போன்ற இவர்களுக்கு அற்கின்சன் பவுண்டேசன் போன்ற ஏதாவது நிறுவனப் பரிசு இலங்கையில் கிடைத்ததா? விலங்கிட்டு ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதுதான் மனித உரிமைக்கும் குரல் கொடுப்போருக்கு எங்களது இனத்துவேசம் நிறைந்த அரசு நடவடிக்கை என்பது நடேசையர் மூலம் நாம் கற்றுக் கொண்டவை. மலையக மக்கள் மறக்க முடியாத ஓர் ஆசிரிய உள்எம் பத்மநாதன்.

உரும்பிராய் என்னும் கிராமத்தில் குழந்தைகளுக்கு உணவிட்டுக் காத்திடவே அரும்பாடுபட்ட வறிய உழைக்கும் வர்க்கத்தின் வாரிசாக இருந்த பத்மநாதனுக்கு அன்னமிட்ட கைபோலக் கலைமகளுக்குப் பணிவான படையலைத் தந்த “தம்பித்துரை” என்ற மலேயன் பென்சன் பெற்ற வள்ளல் கிடைத்தது பத்மநாதனின் வளர்ச்சிக்கான ஆணியே. “தம்பு” எனும் தம்பித்துரைபோன்ற புரவலர்கள் எம்மிடையே இருக்கும் காரணத்தால்தான் வறுமைக் கோட்டில் வாழும், பாக்கியம் படைத்த மாணவர்கள் சிலரது வாழ்வில் ஒளிக்கீற்றுக்கள் வீசி இன்று பெருமையுடன் பல சாதனைகளைச் செய்கின்றனர். இச் சந்தர்ப்பத்தில் வீட்டுக்குள் முடங்கியவர்களை வெளிக்கொணர் முயன்ற, கல்வி வளத்தைப் பெருக்க வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படாது ஒதுக்கிய வன்னிப் பிரதேசத்து கல்வி வளர்சியில் பாரிய பங்களிப்பைச் செய்த மக்கள்

நண்பரான வெற்றுக்கால் சேவகரும் எனது கல்விக்குப் பின்புலமாக நின்ற யாழ்ப்பாணத்தவருமான வி. பொன்னம்பலத்தின் பணி நினைவு கூரத்தக்கது.

ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியிலிருந்து பேராதனைப் பல்கலைக் கழம் புகுந்து 1964 - 1968 வரை புவியியல் விசேட சித்தியுடன் வெளியேறினார் பத்மநாதன். புவியியலில் தனக்கு இளமை முதல் ஆர்வத்தை ஊட்டிவந்தவர் குஞ்சக்கா எனப் பலராலும் அழைக்கப்படும் கண்ணியமான இராமநாதன் கல்லூரி ஆசிரியரும் அதிபருமான மறைந்த யோகலக்ஷ்மி இராசரத்தினமே எனக் கூறினார் பத்மநாதன். 1970ல் புவியியல் துறை உதவி விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். பின்னர் ஆசிரியப் பதவியை நுவரெலியாவின் இரு பகுதிக்குப் பொறுப்பாகப் பெற்று ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் கடமை ஆற்றினார். 1979ல் கல்வி டிபுளோமாவைக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக் கொண்டார். கொழும்பில் இருந்தகாலத்தில் வனொலியில் “அறிவியல் ஆரங்கம்” என்ற நிகழ்ச்சியை கவிஞர் அம்பியுடன் செய்தார். பின்னர் 80களில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட முஸ்லிம் மாணவருக்கான சேவைகளை மௌனகுருவுடன் இணைந்து ஒஸ்மானியாக் கல்லூரியில் செய்தார். பின்னர் யாழ். பல்கலைக் கழகத்தில் முதுகலை -மாணி (M.A) கல்வியை மேற்கொண்டார். 1983 இல் கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் சமூகக் கல்வி விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார். அவரைத் தொடர்ந்து அவரது பாடங்களை குறமகள், பெனடிக்பால்ன் ஆகியோர் தொடர்ந்தனர் எனவும் இலங்கைத் தமிழர் உயிர் கேள்விக்கிடமான 1983 கலவரத்தின் பின்னர் 1985இல் தான் கண்டாவுக்கு அகதியாக வந்ததாகவும் கூறினார். அவரது குடும்பங்களில் நடந்த உயிர் பறிப்புக்கள் பத்மநாதனை இத்தகைய முடிவை எடுக்கவைத்தது. இது அவர் வாழ்வின் ஒரு புது அத்தியாயம்.

1985 - 86களில் மொன்றியோலில் “தமிழர் ஒளி” எனும் தமிழ்ச் சேவையகத்தில் தொண்டர் இணைப்பாளராகப் பணிபுரிந்தார். அந் நிறுவனம் தமிழ் அகதிகள் வாழ்வை வளம்படுத்தும் பல சேவைகளை வழங்கியது. கல்வியூட்டல், சமூக ஊடாடல், மொழி (ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு), கலைப்பயிற்சிகள் போன்றவற்றில் பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டன. தொண்டர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டுப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டனர். “வான் தென்றல்” என்ற வானொலி நிகழ்ச்சியையும் லீலா சிவானந்தனுடன் சேர்ந்து செய்தார். இளம் தொண்டர்களை ஊக்குவித்து “இளங்கீற்று” என்ற சஞ்சிகையையும் வெளியிட உந்து சக்தியாக இருந்தார்.

அக்காலத்தில் அகதிகளாக வந்தவர்கள் வேலை இலையெனில் ஈழத்தில் அவதியுறும் குடும்பத்தவரை இங்கே ஸ்பான்சரில் எடுக்க

முடியாத பிரச்சினை இருந்தது. இதனால் கல்வித்துறையில் முழுப்பணி தொடரவாய்ப்பற்ற நிலையில் மூன்றாவது நாடுகளிலிருந்து வந்த பல புலமையாளர்கள் வாடகைக்கார் ஓட்டுவது, உணவுச் சாலைகளில் தொட்டாட்டு வேலைகள், துப்புரவாக்கல் வேலைகள் செய்வது போலவே தொழற்சாலையின் ஊதிபம் குறைந்த தொழிலாளியாக வேலையை 1986இல் ஏற்றார். பிரயாணம், சுற்றுலாவிலும் தான் பயிற்சி வகுப்புக்குச் சென்றும் தனக்குக் கிடைத்த வேலை “காவல் புரிதலை” என்றார். தான் 1986இல் இலங்கை சென்றும் அங்கு நடைபெற்ற அனர்த்தங்களால் தன்னைப் பத்துமாதம் சுமந்து பாலாட்டித் தாலாட்டிப் பாடுபட்ட தன் அன்னையை ஒரு தடவை மாத்திரம் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததாகவும் அது அவர் நெஞ்சில் நின்று நெருடுவதாகவும் கூறி ஆதங்கப்பட்டார். அன்னை பின்னர் இறந்துவிட்டார். இதன்காரணமாகத் தன் “சிந்தனைப் பூக்கள்” என்ற நூலை அம்மாவுக்கு அஞ்சலியாக்கியதாகக் கூறுகிறார். பெற்ற தாயரையும் தந்தையரையும் அவர்கள் இருந்த வீட்டில் மண்தின்ற கதைகள், மகளுக்கான நீதி கேட்கச் சென்ற கிருஷ்ணத்தியின் அன்னைக்கு நடந்த கொடுமைகள் கோரங்கள் எத்தனை? எத்தனை?

1987 முதல் இன்றுவரை தான் காவலாளியாகத் தொழில் பார்ப்பதாகவும் இத்தொழில் தன் குழந்தைகளின் கல்வியைப் புடம்போடவைக்க உதவியதாகவும் தான் தொடர்ந்து எழுத்துலகில் சஞ்சரிக்கவைக்க உதவியதாகவும் கூறினார். அவர் பகிடியாகக் கூறினார்: “அரசறிவியல் தந்தையான ‘கார்ல்மாக்ஸ்’ நூலகம் மூடும் நேரம் அண்மிக்கும்போது நூலகத்தில் சென்று மறைந்திருந்து இரவு முழுவதும் நூலகத்தில் இருந்து வாசித்துக் காலையில் நூலகம் திறந்தபின் வெளியேறி வீட்டுக்குச் செல்வாராம். அது போல நானும் இந்தக் காவல் தொழிலில் இரவு முழுவதும் விழித்திருக்கும் நேரத்தை பொன்னாகச் செலவளித்துப் பல ஆக்கங்களைச் செய்யக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இரு சிந்தனைப் பூக்களை அள்ளிச் சமூகத்திற்குச் சொரிந்துள்ளேன்” என்றார். பலநூறு அகதிகளுக்கம் கிடைக்கும் வேலை வேறு என்ன? நாம் மூன்றாந்தரப் பிரஜைகள்தானே! நாட்டின் சொந்தக்காரரான பூர்வீகக்குடி மக்களையே சாக்கடையில் தள்ளும் நாட்டில் நிறத்தவருக்கு அரசு பதவி கிட்டுமா?

தமிழ் வானொலிகளில் நேடியோ ஏசியாமுதல் எல்லா வெணொலிகளிலும் திருக்குறளின் ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டைப் புலப்படுத்தினார். “தமிழருவி” எனச் சந்திரமோகன் ஆரம்பித்த பத்திரிகையில் சிந்தனைக் கட்டுரைகளை எழுத ஆரம்பித்தார். பின்னர் இராஜலிங்கத்தின் “நம்நாடு” என்ற பத்திரிகையும் ஆசிரியரின் சிந்தனை வெளப்பாட்டு ஊடகங்களாயின. முதுகலைமாணிப் பயிற்சின்போது உளவியலை

ஒரு பாடமாகக் கற்றுக்கொண்ட பத்மநாதன் எமது நாட்டில் உளவியற் கல்வியின் தேவையை உணர்ந்தார். அவரது மகளின் உளவியல் கல்விப் பயிற்சிக்கான கட்டுரைகள், நூல்களும் அவரது உளவியல் அறிவை மேலும் வளர்த்தன. அந்த அறிவைத் தமிழ்ச் சமூகம் பெறுவதற்காகத் தன் செலவிலேயே “சிந்தனைப் பூக்கள்” என்ற தொடரில் இரு நூல்களை உதிர்த்துள்ளார். “எண்ண வார்ப்புக்கள்” என்ற தொடரில் சுதந்திரனில் எழுதி வருகின்றார். இன்று “சிந்தனைப் பூக்கள் பத்மநாதன்” எனப் பலராலும் அறியப்படுகின்றார்.

உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரி வளைகளில் எழுதிய வரிகள் தன்னை இன்றும் வழிநடத்துவதாகக் கூறுவார்.

“கற்றாங்கு ஒழுகு”

“நேர்மையே நிறைந்த செல்வம்”

“உண்மையே உயர்த்தும் ஏணி”

“நேர்மையான கருமமே புனிதமான கடவுள்” என்பதில் தான் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டவர் என்பவர் பத்மநாதன். தான் சிறிய குழந்தைகளிடம் மகிழ்வைத்தேடுவதாகவும், தற்பொழுது பேரப் பிள்ளைகள் தன்னை மகிழ வைப்பதாகவும் கூறுகிறார். இன்று கவிதைகளையும் எழுதுகின்றார்.

கோகிலா மகேந்திரன் பாராட்டினார். கவிஞர் அம்பி “உலகழாவி ய தமிழர்” என்ற நூலில் பத்மநாதனை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். வைத்திய கலாநிதி இந்திரகுமார் இவரது கட்டுரைகளை இங்கிலாந்தில் பிரசுரிக்கும் முயற்சியைக் கைக்கொண்டார். “மேகம்” சஞ்சிகை பல புலம்பெயர்ந்த நாட்டுச்சஞ்சிகைகளுக்கு நடந்தகத்யாகக் குறைமாதக் கருக்கலைப்பு ஆகும்வரை பத்மநாதனின் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்தது. இராஜலிங்கத்தின் “பார்வை” சஞ்சிகையிலும் ஆசிரியர் கைவண்ணம் தீட்டப்பட்டது. நான்காவது பரிமாணம் நவம் மொன்றியோலில் மேடையேற்றிய “இனி ஒரு விதி செய்வோம்” என்ற நாடகத்திற்கும் தான் கைகொடுத்ததாகப் பத்மநாதன் கூறினார்.

மலையகத்தில் தன் வாழ்க்கை, மிகுந்த இன்னல் மத்தியில் ஆரம்பித்தமையை நினைவில் வைத்திருக்கிறார். இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் மகாசிவத்துடன் கூடிவேலை செய்தகாலத்தில் மகாசிவத்துக்குச் சிங்கள அரசியல் வாதிகளால் ஏற்பட்ட மிரட்டல் தனக்கும் பயத்தை ஏற்படுத்தியதாகக் கூறினார். இதனால் தன் குடும்பத்தை யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பாதுகாப்புக்காக அனுப்பிவிட்டார். சில துவேசமான சிங்கள ஆசிரியர்கள் “தோட்டக்காட்டுப் பொடியள் எல்லாம் விலங்குக் கூட்டங்கள், இவங்களுக்குப் படிப்பிச்சால் மூளைகூடிப் புரட்சி செய்வார்கள், அவர்களுக்குப் படிப்பிக்க வேண்டாம்” எனக் கூறியதனை நினைவு

கூருகிறார். ஆனால் அவர்களை “மக்குகள்” என படிப்பிக்காது அவர்களை ஊதிபம் குறைந்த கூலிகளாக யாழ்ப்பாண, கொழும்பு உறவினருக்குப் பார்சல்செய்வது சில தமிழ் ஆசிரியப் பணியாக இருந்தது என்ற உண்மையை மலையகத் தமிழர் என்றும் மறக்கமாட்டார்கள். யாழ் ஆசிரியரை வெளியேற்றச் செய்ய பின்னணியாக இருந்தது இந்தகைய ஈனச் செயல்களே.

பரமேஸ்வரன் என்ற மாணவனை தான் யாழ்ப்பாணம் கூட்டிச் சென்றதாகவும் அவரின் கலை வளர்ச்சிக்கு தான் பின்னணியில் நின்றுததாகவும் இன்று அவர் ஜேர்மானிய பயிற்சி பெற்ற தொழில் நுட்பவியலாளராக ‘ஜெப்ரஜு’ பிறதேர்ஸில் வேலை செய்வதாகவும் கூறி மகிழ்வுற்றார்.

மலையக மாணவர் ர / ற வேறுபட உச்சரிப்பதில்லை. கூரை, கூறை ஆகிய இரு சொற்களையும் கூறை எனவே உச்சரிப்பர். அது இந்தியத் தமிழிலும் உண்டு. இதற்குக் காரணமாக ஆசிரியர் கூறினார்: மலையகத் தமிழ் குழந்தைகள் கூரையுள்ள வீட்டில் வாழ வழியில்லாதவர்கள், கூறை உடுத்திக் கலியாணம் காண வாய்ப்பற்றவர்கள். இதனால் அவர்களுக்கு இவ் வேறுபாடு தெரிய நியாயமில்லை என்றார். கலயாணம் கட்டியதும் சாக்ககை மறைவாக லயத்துள்கட்டி வாழும் மண உறவுதானே அவர்களின் வாழ்வாகத் தொடர்கிறது எனவும் தான் கஸ்டப்பட்டு வந்த பாதையை நன்கு உணர்ந்தபடியால் மலையக ஏழைகளின் கல்விக்காகத் தான் தன்னாலான பங்களிப்பைச் செய்ததாகவும் நல்லூர்த் திருவிழா என்றால் கிழமைக்கணக்கில் நிற்கும் ஏனைய ஆசிரியர்போல தான் செய்யவில்லை எனவும் மூன்று நாலு வகுப்புக்களை ஒரே நேரம் கவனிக்கும் பொறுப்பு மேற்கூறிய நிலைமைகளால் ஏற்பட்டதாகக் கூறினார். உயர்தர வகுப்புக்களை உருவாக்கி மலையக மாணர்வ வாழ்வில் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்த பத்மநாதன் பாராட்டுக்கு உரியவர்.

பார்வத் கந்தசாமி

“மனமுறிவு அல்லது விரக்தி என்பது மனித வாழ்வுடன் மிகவும் நெருக்கமாகிவிட்டது. மிகவும் சிறிய சிறிய காரணங்களுக்கெல்லாம் மனமுறிவு ஏற்படுவதும் அதற்காகப் பெரிய பெரிய தோல்விகளைப் பார்ப்பதும் சகஜமாகிவிட்டது”

- எஸ். பத்மநாதன்
சிந்தனைப் பூக்கள் - 2

மணிவீழா வெற்றிமணியாய் ஒலிக்கட்டும்!

சிந்தனைப் பூக்கள் திரு எஸ். பத்மநாதன் அவர்தகளின் மணிவிழாக்கண்டு வெற்றிமணி பூரிப்புடன் ஒலிக்கின்றது. சிந்தனைகளை பூக்களாய் தினம் மலரவைப்பவர். தமிழோடு வாழ்பவரைத் தரணியில் உணர்த்தத் தன் பேனாவினைத் தலைசாய்ப்பவர். சிரித்தமுகம் என்றும் தமிழ்போல் அவருக்கு. அதனால் தமிழே காதலானோம். தரணியில் எங்கிருந்தாலும் தமிழால் ஒன்றாய் வாழும் உன்னதமான படைப்பாளிக்கு வெற்றிமணி யேர்மணியில் இருந்து அதன் உலகத் தமிழ் வாசகர்கள் சார்பாக வாழ்த்துவதில் மகிழ்வுறுகிறது.

அன்புடன்

மு.க.சு.சீவகுமாரன்

யாதம ஆசிரியர் வெற்றிமணி

தமிழாய் வாழ்த்துகின்றேன்!

சிந்தனைப் பூக்கள் திரு. எஸ். பத்மநாதனின் சேவையை வெற்றிமணிகள் நூலில் வரைந்தவள். ஈழத்தமிழரின் புகழை ஓங்க ஒலிக்கவைக்கும் பெரியோரை வெற்றிமணி தன் மணியாய் கௌரவித்தவேளை, தங்கள் சேவைகளைக் கவிபாடக் கிட்டியது என் தமிழுக்கும் ஓவியத்திற்கும் கிடைத்தபேறாகும்.

அன்புடன்

'கவிச்சித்திரா'

சுகந்தினி சுதர்சன் யேர்மெனி

நீண்டகால நட்புக்கு இலக்கணம்

யூப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக என்னுடன் பழகி இன்றுவரையும் நட்புப் பாராட்டி வரும் எனது நண்பர் எஸ். பத்மநாதன் தனது இடைவிடாத கல்வி முயற்சியாலும் சமூக சேவையாலும் பல்வேறு சிறப்புக்களையும் பெற்றுள்ளார். இலங்கையில் உள்ள மூன்று பிரதான பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்வி கற்ற அவர் விரிவுரையாளராகவும், ஆசிரிய ஆலோசகராகவும், பரீட்சை மதிப்பீடு செய்யும் உத்தியோக்தராகவும் பல்வேறு பதவிகளை இலங்கையில் வகித்து வந்த ஒருவர். கனடாவுக்கு வருவதற்கு முன்பதாக கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அவரைச் சந்தித்து அவரது ஆற்றல்களை அறிந்திருந்தேன். நான் நைஜீரியாவுக்குச் சென்று திரும்பவும் கனடாவுக்கு வந்தவேளையில் அவரைச் சந்தித்தேன். மீண்டும் எமது நட்பு மலர்ந்தது.

எஸ். பத்மநாதன் என்ற அவரது பெயர் 'சிந்தனைப் பூக்கள்' என்ற பெயருடன் இணையக் காரணம் அவரது சிந்தனை நிறைந்த கட்டுரைகள் தாங்கிய இரு நூல்கள்தான். உளவியல் சிந்தனைகளைப் பகுத்தறிவுடன் எமது மக்களிடையில் பகிர்ந்து கொண்ட சிறப்பு அவருக்க உண்டு. என்னுடன் கலந்து ஆலோசித்து எல்லாவற்றையும் சரியாக செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவருக்கு இருந்துள்ளது. எழுத்தாளராக மட்டுமன்றி சிறந்த பேச்சாளராகவும், நூல் விமர்சகராகவும், வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் சிலவேளைகளில் பாடகராகவும் கூட இம்மண்ணில் அனைவராலும் விரும்பப்பட்ட ஒருவர்.

சமூக உணர்வு இயல்பாகவே நிறைந்திருந்த அவர் என்னுடன் தொடர்பு கொள்ளாத நாட்களே குறைவாகும். என்னுடன் மட்டுமல்ல பலருடன் தொடர்பு கொண்டு நல்ல விடயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வார். சிறந்த வாசிப்பு மூலம் தன்னை உருவாக்கியதுடன் பலரையும் எழுதவும் நூல்களை வெளியிடவும் தூண்டி வரும் அவரது உள்ளம் மிகவும் உயர்ந்த தொன்று. அவரது அறுபதாவது அகவை குறித்து வெளியிடப்படும் இம்மலரில் எனது இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துகளை அவருக்கு வழங்குகின்றேன்.

சிசல்வா இலங்கையன்

சீந்தனைச் செல்வர்
தீரு.எஸ்.பத்மநாதன் அவர்கள்

கனடாவில் 2003ல் நடந்த உரும்பிராய் இந்துக்கல்ஜார் பழைய மானவர்
ஒன்றிபத்தின் ஆண்டு விழாவில் உரையாற்றுகின்றார்.

சிந்தனைச் சிந்நிய்

அவர் நாட்டுக்கு நல்கிய சிந்தனைச் சிதறல்கள், சிந்தனையாளர்களின் சிந்தனைக்கு வலுவூட்டுவன. தமிழ் மக்களிடையே கவ்வி இருக்கும் இருளை நீக்கக் கூடிய கதிரவனின் ஒளிக் கதிர்கள் போன்றன. எதிரியின் படையினைப் பதம் பார்க்கும் போர்வாள் போன்று சமுதாயச் சீர்கேட்டினை வேரொடு சாய்க்கும் கூரிய வாளாக உள்ளன. மேலும், வருகின்ற கட்டுரைகள் பல அறிஞர்களின் சிந்தனைக்கு விளக்கம் அளிக்கின்றன.

விசித்திர வைதீகர்களை வீதி சிரிக்கச் செய்த கிரேக்க தத்துவஞானி சோக்ரட்டீசின் தத்துவங்கள், வைதிக மடமையை வாட்டிப் பிரன்சிய மக்களுக்கு விடிவைத்த தந்த வரலாற்றுச் சிந்தனையாளர் வல்டேரின் எண்ணங்கள், அமெரிக்காவின் அடிமைத் தளையை அறுத்தெறிந்த ஆபிரகாம் லிங்கனின் கருத்துக்கள், முதலாளிகளின் கொடுமைகளை எடுத்துரைத்த கார்ல்மார்க்சின் கோட்பாடுகள், பேதைமையைப் போக்கிட பெர்னாட்ஷோ கொண்ட கொள்கை, சமுதாய மறுமலர்ச்சியில் ஆங்கிலேயப் புரட்சியாளர் பேர்ட்டன் ரசலின் சொற்கள், உளவியற் சிந்தனையாளர் பிராய்டின் பகுப்பாய்வு, இன்னும் பல சிந்தனையாளரின் சீரிய சிந்தனைகள் பத்மநாதனின் பேச்சிலும் எழுத்திலும் இளையோடுவதைக் காணலாம்.

நல்லனவற்றை நினைந்து நல்லனவற்றைச் செய்து பிறர் இன்புறுதல் கண்டு தாம் இன்புறும் உயரிய நோக்கம் கொண்டவர். 'எப்பொருள் யார் யார்வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு' என்பதற்கேற்ப ஒழுக்கத் தலைப்படுவர் அவர். 'உன்னையே நீ அறிவாய்' என்னும் கிரேக்க ஞானியின் தத்துவத்தின் படி நின்று மனிதன் வாழத்தலைப்படுதல் வேண்டும் என்பது சிந்தனைப் பூக்களின் உள்ளக்கிடக்கை.

மனிதன் நூற்றி இருபது ஆண்டுகள் வாழலாம் என்பது பண்டைத் தமிழரின் வரலாறு! பத்மநாதன் அகவை அறுபதைக் கடந்து வாழ்வில் அரைப்பங்கைக் கடந்துள்ளார். மிகுதிப் பயணம் இன்பமாக அமைந்து சிந்தனைச் சிந்நியாக விளங்கி, சிந்தனைப் பூக்கள் பல தந்திட வாழ்த்துகின்றேன்!

முத்தமிழ் வித்தகர் அ.பொ.செல்வையா

சீர்ப்பு நாயகனுக்கு சீரான வாழ்த்துகள்

1939ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 19ம் திகதி நன்றாக

ஞாபகமிருக்கின்றது. நானும் மனைவியும் கனடாவில் குடியேறி இரண்டு மாதங்கள்தான். மதியத்துக்குச் சிறிது நேரத்துக்கு முன்னதாக கையில் ஒரு 'கிசகிச' பையுடன், அதற்குள் முருங்கைக்காய் தலையை வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருக்க, நண்பர் பத்மநாதன் என்னைப் பார்ப்பதற்காக எனது சகோதரரின் இல்லத்துக்கு வந்திருந்தார். அவரது கையில் அன்றைய 'ரொறன்ரோ ஸ்ரார்' பத்திரிகை இருந்தது, அதுதான் எனது கனடா வருகையைத் தமக்குத் தெரியப்படுத்தியதாகச் சொன்னார். (ரொறன்ரோ ஸ்ரார் போல் வாட்சனுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும்). இதுதான், கனடாவில் எங்களின் முதலாவது சந்திப்பு. இலங்கையில் பல தடவைகள் டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகைப் பந்தலில் சந்தித்து உரையாடியுள்ளோம். இதுதவிர, வேறு சில பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் சந்தித்து இளமுறவலுடன் தலையசைத்ததாக ஞாபகம்.

கனடிய மண்ணில் நண்பர் பத்மநாதனுடன் நிகழ்ந்த இந்த முதலாவது சந்திப்பும் உரையாடலும் எனது உளஅமைதிக்கும் உளஉறுதிக்கும் (morale) உண்மையாக அப்போது தேவையாக இருந்த ஒன்று. அந்தச் சந்திப்பின்போது உணர்ச்சி வசப்பட்டவராக அடிக்கடி அவர் கண்கலங்கியதைக் கண்டேன். என்னைக் கட்டித் தழுவி வாய்விட்டு அழுதார். எனது மனைவிக்கு ஆறுதல் சொல்லத் தம்மிடம் வார்த்தைகள் இல்லையென்று கூறி ஆதங்கப்பட்டார்.

மதியச் சமையலுக்கு அவரது மனைவி பொருட்களின் வரவைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பார் வீட்டில் என்பதையும் மறந்து மூன்று மணித்தியாலங்களுக்கு மேலாக எம்முடன் செலவிட்டார். ஒருவாறு விடைபெற்று வீடு சென்றாராயினும், அன்று தொடங்கிய நட்பு பல எல்லைகளையும் தாண்டி இன்றுவரை தொடர்கின்றது. இதற்குக் காரணம் அவருக்குள் விரிந்து கிடக்கும் 'மனிதம்' என்பதுதான்! இதனால், எதிரிகளில்லாத ஒரு சாம்ராஜ்யத்தில் 'சிரிப்பே துணை'யாக நண்பர் 'பத்தர்' சுவாசம் கொள்கிறார்.

நாளாந்த வாழ்க்கைச் சமைகளுக்கூடாகவும் வாசிப்பை நேசிப்பாகக் கொண்ட பத்மநாதன் அவர்கள், தாம் சமூகத்திடமிருந்து பெற்றவைகளை சமூகத்துக்கே மீளளிக்கும் பெரும் பணியில் தம்மை

விசுவாசத்துடன் ஈடுபடுத்தி வருவதால் அவரது எழுத்துகளைச் சமூகம் இலகுவாகப் பெறுகின்றது. காலஞ்சென்ற எழுத்தாள நண்பர் டானியல் அவர்களின் வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், 'மக்களிடமிருந்து கற்றவைகளை மக்களுக்கே திருப்பி வழங்கும் சேவையினைச் சீராக இவர் செய்து வருகிறார் எனலாம். ஆதலால், இவரது எழுத்துகளை அடிக்கடி பத்திரிகைகளிலும், அறிவார்ந்த அலசல்களைத் தமிழ் வானொலிகளிலும் படிக்கவும் கேட்கவும் முடிகின்றது.

நண்பரின் கடந்த ஒரு சதாப்பத்தை மட்டும் ஒரு தடவை திரும்பிப் பார்க்க விரும்புகின்றேன். அவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இரண்டு நூல்களை வெளியிட்டார். இரண்டினதும் வெளியீட்டு விழாக்களுக்குத் தலைமை தாங்கும் சந்தர்ப்பத்தை எனக்குத் தந்ததையிட்டு எனக்கு மகிழ்ச்சி. எழுத்துப் பணிக்காக 'தமிழர் தகவல்' விருதையும் தங்கப் பதக்கத்தினையும் 2000ம் ஆண்டில் பெற்றுள்ளார். தன்னார்வத் தொண்டர் சேவைக்காக ஒன்றாறியோ அரசாங்கத்தின் விருதினைப் பெற்றுள்ளார். இவை தவிர வேறு மட்டங்களிலும் அவர் பல கொளரவங்களைப் பெற்றுள்ளார். நூற்றுக் கணக்கான நிகழ்ச்சிகளில் உரையாற்றியுள்ளார். இப்படி பலப்பல.

இளகிய மனசு, மற்றவர் துயர் கண்டு துடிக்கும் பாங்கு, அடுத்தவர்களையும் மேலெழுப்பி விடவேண்டும் என்னும் உயரிய சிந்தனை, தாம் படித்தவைகளின் நல்ல அமிசங்களை எல்லோருக்கும் எடுத்துக் கூறும் விருப்பு, எவரையும் நோகடிக்கத் தெரியாத போக்கு, உள்ளத்தின் அழகை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும் சிரிப்பு ஆகியவைகளின் சொந்தக்காரரான நண்பர் பத்மநாதனுக்கு அகவை அறுபதாகி விட்டது என்பதை நம்ப முடியவில்லை. ஆனால் காலம் பொய் சொல்லாதே! எனவே, அதனை நம்ப வேண்டியுள்ளது.

அப்படியானால், எனதருமை நண்பர் 'பத்தர்' இதுவரை 21,900 தடவைகள் தன்னைத்தானே சுற்றியுள்ளார், அறுபது தடவைகள் அக்னி பகவானை வலம் வந்துள்ளார், 780 பிறைகளைக் கண்டுள்ளார் (ஆயிரத்துக்கு, இருநூற்றியிருபது குறைவு) இந்தப் பட்டியல் தொடரவேண்டும் என்பது என் அவா.

தமிழ்ப் பஞ்சாங்க கணிப்பில் ஒரு சுற்றினை அவர் முடிவுசெய்துள்ள வேளையில், "நண்பா பத்மநாதா, நீ வாழ்க! நெடுங்காலம் வாழ்க! உற்றம் சுற்றம் புடைகுழ வாழ்க! உன் பவள விழாவிலும் நூற்றாண்டு விழாவிலும் உனை வாழ்த்த விரும்புகின்றேன் என்றும் கூறி வாழ்த்துவதில் நான் பெருமை கொள்கின்றேன்.

திரு எஸ். திருச்செல்வம்
பிரதம ஆசிரியர், தமிழர் தகவல்

கதீர் போல வாழ்க!

சிந்தனைப் பூக்கள் பத்மநாதன்
சொந்தத்திலும் சொந்தமாகப்
பழகும் சொக்க நாதன்
எப்பட்டமும் அவரது அப்பட்டமான
சிரிப்புக்கு ஈடாகாது.
அது அவரது மனச் சுத்தத்தின் படப்பிடிப்பு.
அன்பாகப் பழகி, அறிவுரைகளை வழங்கி,
இன்பான உறவுகளை
நண்பர்கள் மத்தியில் வளர்த்து
மனைவி பிள்ளைகளுடன்
மகிழ்வோடு
என்றென்றும் கதீர்போல
வாழ வாழ்த்தும்

கதீர் துரைசிங்கம் தம்பதிகள்

மாறா இளையுடன் வாழ்க!

பத்மநாதன் மாஸர்ர் பழகுவதற்கு நல்ல நண்பர். நண்பர்களோடு மட்டுமல்லாது மேடைகளிலும் மனந்திறந்து பேசுவார். உதயன் பத்திரிகையை அவர் ஒழுங்காகப் படித்து வருபவர். அது ஒரு சிறந்த பத்திரிகை என்று அடிக்கடி எனக்குச் சொல்லுவார். அதுபோலவே எல்லோருக்கும் சொல்லி வருகின்றார். உதயன் விழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு முதல் வாழ்த்துத் தெரிவிப்பவரும் இரரே.

இவருக்கு வயது அறுபது என்று நான் என்றுமே நினைத்தில்லை. அவரது இளமைத் தோற்றம் மற்றயவர்களையும் இளைஞர் என்டீற நினைக்க வைத்திருக்கும்

இவர் தனது மனைவி பிள்ளைகளுடன் இளமை குன்றாது என்றும் வாழ வாழ்த்துகின்றோம்

சோதி குடும்பம்

விந்மோக ந்ருவாக் - உதயன்

மாசீலா மஸ்தீன்

மான்பீளன்

1970 களில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் . . . படித்துக் களைத்துவிட்ட பாணியில் கலைக் கூட நூலக வெளிவாசல் அச்சாணி மண்டபத்தில் அமர்ந்து இளசுகளைப் பார்த்து பல் இனிக்கும் ஒரு பிரிவினர், நூலகத்துக்குள்ளே விரிவுரைக் குறிப்புக்களை எழுத்துவிடாமல் மனப்பாடம் செய்யும் வேறு ஒரு பிரிவினர், குறிஞ்சிக்குமரனுக்கு துதிபாடும் மற்றொரு பிரிவினர், கலைக்கூடத்தின் அகலமான தூண்களின் துணையுடன் மங்கிய நேரத்தில் இன்புறும் சோடிப்பிரிவினர், சிந்தனை வேறுபட்ட உள, செயற்பாங்குடைய மாணவர்கள் மத்தியில் என்றும் சிரித்த முகத்துடன், மூக்குக்கண்ணாடியை வலதுகை ஆள்காட்டி விரலால் உயர்த்திக்கொண்டு, மூக்கினால் மூச்சை உறிஞ்சிக் கொண்டு, சுருண்ட கேசத்துடன், கணிசமான உயரமுடைய எம் விரிவுரையாளர், சிந்தனையாளர் திரு. பத்மநாதன் அவர்களை எம் சிந்தனையில் உள்வாங்குகின்றேன்.

1970களில் பேராதனையில் இருந்த இளம் விவுரையாளர்கள் சற்றுக் கண்டிப்பானவர்கள். மாணவர்களுடன் மனம் திறந்து வெளிப்படையாகப் பழகமாட்டார்கள். மாணவர்களுக்கும் தங்களுக்கும் இடையே கணிசமான இடைவெளி இருக்கவேண்டும் என்ற வரட்டுக்கோட்பாட்டின் உதாரணபுருஷர்கள். ஆனால் எமது விரிவுரையாளர் பத்மநாதன் முற்றிலும் வித்தியாசமானவர். மாணவர்களுடன் உள்மனதைத் திறந்து பழகியவர். வண்ண வண்ணச் சேலைகளைக் கண்டு சற்றுப் பயந்து சன்னியாசி வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர். சமூக பொருளாதார ரீதியாக மாணவர்கள் பல்வேறுபட்ட குடும்பப் பின்னணியைக் கொண்டவர்கள் என்பதனை அறிந்து கொண்ட சிந்தனை வாதி. முயற்சி உடையவன் எத்தனை தடையையும் படிப்படியாகத் தாண்டி தனது இலக்கை அடைந்தே தீருவான் என்பதற்கு நிகழ்காலத்தில் வாழ்கின்ற நல்ல ஒரு உதாரண கர்த்தா.

திரு. பத்மநாதன் புத்தகப்புச்சியாக வாழவில்லை. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் புவியியல் நூல்களுக்கு மேலாக பல்வேறு துறை நூல்களை, சஞ்சிகைகளைப் படிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்த தன்மையை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்ததுண்டு. தாம் அறிந்த புதிய விடயங்களை

மாணவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள என்றுமே அவர் தயங்கியதில்லை. பஸ்துறை ஆளுமை மிக்க சிந்தனையாளர் திரு. பத்மநாதன் இன்னும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து நாம் வாழ்ந்த, வாழ்கின்ற மண்ணோடு எம்மை இணைத்துப் பல சிந்தனைப் பூக்கள் ஊடாக உலகின் பல்வேறு திசைகளிலும் சிதறுண்டுள்ள ஈழத் தமிழர்கள் மனதில் ஏறும் சமைகளை இறக்க வழிவகுப்பார் என்ற நம்பிக்கையுடன் என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

முயலுங்கள்! அற்பணியுங்கள்!

ஆ.சிசுந்த்ஷுடேவல் M.A;

M.P.M; CGA

Manager, Corporations Tax

Ministry Of Finance

Ontario

“1983ல் கனடாவுக்கு புலம் பெயர்ந்து அமெரிக்காவில் ‘தமிழர்ஒளி’ அமைப்பின் திட்டஒருங்கிணைப்பாளராகப் பணிபுரிந்தவனார். இளந்தொண்டர் அமைப்பின் வளர்ச்சிக்கு உதவியதுடன் தமிழுட, ஆங்கில வுப்புக்களை உருவாக்கி ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். ‘இளங்கீற்று’, ‘தமிழர்ஒளி’ சஞ்சிகைகளின் வெளியீட்டில் பணிபுரிந்தார். இவர் 1987 முதல் ரொறன்ரோவில் வசித்து வருகிறார்.

உளவியல், இலக்கியம், சமூகசேவை துறைகளில் பத்மநாதனின் பெயர் மிகவும் பிரசித்தம். 1996ல் இவரது ‘சிந்தனைப் பூக்கள்’ என்னும் உளவியல் நூல் வெளியாகியதைத் தொடர்ந்து சிந்தனைச் செல்வர் என்றே அழைக்கப்பட்டு வருகின்றார். 1997ல் ஒன்ராறியோ அரசு இவரின் சமூக சேவையை மதித்து விருது வழங்கிப் பாராட்டியது. இவ்வாண்டு (பெப்ரவரி 2000) இலக்கிய சேவைக்கான “தமிழர் தகவல்” விருதினைப் பெற்ற சிறப்பும் சிந்தனைச் செல்வருக்குச் சேர்ந்திருக்கிறது.”

கவிநாயகர் வி. கந்தவனம்

சிந்தனைப் பூக்கள் -2

சிந்தனைச் செல்வர்

நண்பர் பத்மநாதனை லான்ஸ்டவுனில் உள்ள யாழ் கூட்டுறவு இல்லத்தில்தான் முதன்முதலாகச் சந்தித்தேன். முன்னாள் மகாஜனக் கல்லூரி அதிபர் திரு. பொ. கனகசபாபதி அவர்கள்தான் சிந்தனைப் பூக்கள் ஆசிரியர் சிந்தனைச் செல்வர் பத்மநாதன் என்று அவரை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். சிந்தனைச் செல்வர் என்றால் முகத்தை ஒரு மாதிரி தொங்கவைத்துக் கொண்டு சிந்தனையோடு எதையாவது அசை போட்டுக் கொண்டு இருப்பாரோ என்று நினைத்த எனக்கு, சிரித்த முகத்தோடு கலகலப்பாக அவர் கதைத்ததைப் பார்த்ததும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அதே சமயம் அவரை எங்கேயோ பார்த்த ஞாபகமும் வந்தது.

தமிழர் தகவல் ஆண்டுவிழா நடந்து கொண்டிருந்த போது எனதுருகே இருவர் இருந்து கலகலப்பாக ஏதோ ஒரு விடயத்தைப் பற்றிப் பேசிச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு பெண்மணி அங்கே வந்து அவர்களிடம் ஒரு கடிதத்தைக் கொடுத்து விட்டுச் சென்றார். அவர்கள் ஆவலோடு அந்தக் கடிதத்தைப் பிரித்து வாசித்துவிட்டு கப்பிப்பென்று இருவரும் மௌனமாகி விட்டார்கள். இங்கே, பேச்சாளர்கள் அதிக நேரம் பேசினால் சிறு குறிப்பு ஒன்று அவர்களிடம் கொடுப்பது வழக்கம். அதேபோல பார்வையாளர்களிலே அப்படி ஒரு குறிப்பை அன்று பெற்றவர் இவர்தான் என்ற ஞாபகம் எனக்கு வந்தது. இதை ஏன் இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால் அவரது மனதிலே, சிந்தனையிலே சிறந்த பல எண்ணக் கருக்கள் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. கற்றவர்களை எங்கே கண்டாலும் அவற்றை அவர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற அவாவே எந்த இடம் என்றுகூடப் பார்க்காமல் இவரை அப்படிப் பேசத் தூண்டுகின்றது. இவரோடு பேசும்போது பல நல்ல விடயங்களை உள்வாங்க முடிகிறது.

‘தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி போல இவரோடு பேசும்போது எங்கள் அறிவு பெருக்கெடுக்கும். உளவியல், இலக்கியம், சமூகசேவை போன்ற துறைகளில் இவர் தமிழுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் ஆற்றி வரும் சேவை அளப்பரியது. பேராதனைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரியான இவர், இலக்கிய சேவைக்காக தமிழர் தகவல் விருதையும், சமூக சேவைக்காக ஒன்றாறியோ அரசின் விருதையும் பெற்றவர். தானாகவே வலிந்து உதவி செய்யும் நல்ல உள்ளம் கொண்டவர். எப்பொழுது என்னைச் சந்தித்தாலும் எனது சிறுவர் இலக்கிய முயற்சியைப் பாராட்டாமல் இருந்ததில்லை. தாய்மொழியாம்

தமிழையும், தமிழர் பண்பாட்டையும் நன்கு மதிப்பவர். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர், நூலாசிரியர், விமர்சகர் மட்டுமல்ல இன்று தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசானாகவும் மாறியிருக்கின்றார். அதன் மூலம் நற்பண்புகளுடைய தமிழ் மாணவர்களைத் தன்னால் உருவாக்க முடிவதாகவும் அதில் தனக்கு ஆத்மதிருப்தி ஏற்படுவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவருடைய பண்பட்ட எழுத்துக்களை வாசித்து இவருடைய வாசகனாக மாறி இருந்தேன். ஆனால் அவரோ என்னுடைய சிறுகதைகளை விரும்பி வாசிக்கும் ஒரு வாசகன் என்று ஒரு வானொலியில் குறிப்பிட்டது மட்டுமல்ல எனது சில சிறுகதைகளுக்கு விமர்சனத்தையும் எழுதி வீரகேசரி இதழுக்குச் சென்ற வருடம் அனுப்பியிருந்தார். அவருடைய எழுத்தாற்றலின் விளைவாக, வீரகேசரியில் வாராவாரம் வெளிவந்த சிறுகதைகளில் மிகச் சிறந்த கதையாக தெரிவு செய்து அவர்களது ஆண்டு மலரிலும் எனது கதையை வெளியிட்டுக் கௌரவித்திருந்தார்கள்.

கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் கலாநிதி கவிநாயகர் வி. கந்தவனத்தின் தலைமையில் நடத்திய சிறுகதை விமர்சனக் கருத்தரங்கில் ஆனந்தவிகடன் வெளிவந்த எனது சிறுகதை ஒன்றை விமர்சித்தார். பல புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளோடு எனது சிறுகதையை ஒப்பிட்ட போது, சிறுகதை இலக்கியத்தில் அவரிடம் இருந்த ஆழ்ந்த அறிவு என்னையே வியப்பில் ஆழ்த்தியது. அவர் நிறைய வாசிக்கும் பழக்கமுடையவர் என்பதை அறிந்து கொண்டேன்.

இன்று மணிவிழாக் காணும் நண்பர் திரு. எஸ். பத்மநாதனும் அவரது இனிய குடும்பத்தினரும் பல்லாண்டு வாழவேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி, எனது குடும்பத்தின் சார்பில் வாழ்த்துகிறேன்.

குரு அரவிந்தன்

செயலாளர், எழுத்தாளர் இணையம்

“ஆசிரியர் அவர்கள் உளவியல் ரீதியிலே கட்டுரை அமைத்த போதும் அவையாவற்றினிலும் சமூக மேம்பாடே தூக்கலாகத் தெரிகின்றமையால் ஆசிரியர் அயவர்களை சமூக உளவியலாளர் (Social Psychologist) என்றே வகைப்படுத்த நான் விரும்பினிறேன்”

-பொ.கனகசபாபதி

சிந்தனைப் பூக்கள்-2ஆய்வுரை

முத்தான மனிதருக்கு மனிவிழா

சுங்கள் பிறந்த மண்ணாம் ஈழத் தாயகத்தில் மண்ணின் பலம் எவ்வளவு பெரியதோ அவ்வாறான பலம் கல்விக்கும் கலைகளுக்கும் உண்டு. கல்வியை மூலதனமாக்கி வாழ்வில் முன்னேறிய அறிஞர்கள் பலர். இதைப்போல தாம் கற்ற கல்வியை மற்றவர்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்காக பயன்படுத்துகின்ற பல நல்லோர்களும் எம்மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதும் நாம் செய்த புண்ணிய பலனோ எனவும் எண்ணத் தோன்றுவதுண்டு

எமது தாயகத்தில் தோன்றிய யுத்த பயங்கரம் லட்சக் கணக்கானவர்களை புலம்பெயர வைத்தது என்பது உண்மையாக இருந்தாலும், இந்தப் புலம் பெயர்வு பல நன்மைகளை தந்து நிற்கின்றது என்பதும் இன்னொரு வகையான உண்மையே. மேற்கூலக நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எம்மவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஆர்வத்திற்கும் அனுபவத்திற்கும் உட்பட்ட வகையில் இந்த மண்ணிலும் கலை, இலக்கியம், அறிவியல் சார்ந்த துறைகளில் ஈடுபட்டு உழைத்து வருகின்றதோடு இந்த மண்ணில் உள்ள நவீன வளங்களையும் வசதிகளையும் பிரயோகித்து தங்கள் முயற்சிகளை வெற்றிகரமானதாகக் கி வருகின்றனர். இவ்வாறானவர்களில் அறிவியல் சார்ந்த துறைகளில் ஈடுபட்டு தனது பங்களிப்பை செலுத்தி வருபவர்தான் எமது இன்றைய மணிவிழா மன்னன் அறிஞர் பத்மநாதன் அவர்கள். இங்குள்ள தமிழ் ஊடகங்களான வானொலி, பத்திரிகை, தொலைகாட்சி என்பவற்றோடு ஆரோக்கியமான தொடர்புகளை பேணிக்கொண்டு நல்ல பணிகளை ஆற்றிவரும் இந்த மகத்தானவரின் சேவை எமது உதயன் பத்திரிகைக்கும் பல தடவைகளில் கிட்டியிருக்கின்றது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு குறிப்பிடவிரும்புகின்றேன்.

இந்த சாதனையாளர் தனது அறிவியல் பங்களிப்பை தொடர்ந்து எமது சமூகத்திற்கு வழங்கும் வகையில் அவருக்கு இறைவன் நீண்ட ஆயுளையும் ஆரோக்கியத்தையும் வழங்க வேண்டும் எனவும் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம்

பிரதம ஆசிரியர் - உதயன்

சிந்தனைச் செம்மலுக்கு வாழ்த்து

சீந்திக்கத் தெரந்தவன் மனிதன் மட்டுமில்லை! உயிரினங்கள் யாவும் உணர்வுகளால் உந்தப்பட்டு பட்டறிவுக்கு ஏற்பச் சிந்திக்கின்றன! அதன் விளைவு புதுப்புதுப் பரிணாமத்தை அவை அடைகின்றன.

தரையில் படர்ந்த கொடிகள், ஆதாரங்களை நாடிச் சுற்றிக் கொண்டு உயரச்செய்கின்றன. பற்றிகளை உண்டாக்கிப் பற்றிப் படர்கின்றன, முட்களை உண்டாக்கி பற்றிப் படரவும் எதிரிகளிலிருந்து பாதுகாக்கவும் செய்கின்றன. இவை உயிரினத்தின் உணர்வுச் சிந்தனையின் பரிணாம மாற்றங்களாகும்.

சிந்தனையில், ஒரு கோட்பாட்டைப் பற்றிய கருத்து எவருக்குத் தோன்றுகிறதோ அவருக்குப் பெருமை சேருவதில்லை. அக்கோட்பாட்டை மெய்ப்பித்து, உலகை ஏற்கச் செய்பவருக்குப் பெருமை சேரும்.

சிந்தனையாளர்களின் சிந்தனைகளை மெய்ப்பித்தனவே திரு. எஸ். பத்மநாதன் அவர்களின் சிந்தனைப் பூக்கள்! அதனால், அவருக்குப் பெருமை சேருகிறது! விழா எழுக்கப்படுகிறது.

நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் கருதுகோள் (Hypothesis) நாம் காணும் நிகழ்வுகளை விளக்குவதாக இருக்கவேண்டும். ஆனால், அது அதற்கு மேலும் சென்று நம்மால் இதுவரை காணாத நிகழ்வை முன்கூட்டியே சொல்வதாக அமைய வேண்டும். அப்படிச் சொல்லும் தகைமையையும் திறமையையும் உடையவர்தான் திரு. பத்மநாதன். அதன் விளைவே அவரின் சிந்தனைப் பூக்கள்!

சிந்தனைப் பூக்கள் தந்திடும் சிந்தனையாளருக்கு விழா! மேலும் பல மலர்களைப் பூத்து, சிந்திக்க வைத்து, மக்களைச் சீராக வாழச் செய்திடச் சிந்தனையாளர் பத்மநாதன் அவர்களை வாழ்த்துகிறேன்.

செந்தீ செல்வையா
தமிழன் வழிகாட்டி

பத்தரின் மனிவழா வாழ்த்து

கேள்வியை விவன்பா

பத்மநாதன் சால்பு பழகியோர் தாமநீந்து
மெத்த அகவை அறுபதை மெச்சுவோரை
சீத்தமதாய் அன்னார் சீறப்புவாத்து வாழ்த்துக்கள்
வித்தகரே கூறும் விபந்து.

சீந்தனைப்பூ ஆசான் அகவை அறுபதுமேல்
நந்தா விளக்காய் நன்வாழ வேண்டுமே
எஞ்சான்றும் ஏற்ற அருளாச் நல்கியுமே
விஞ்சுகழ் ஈய்க இறை.

நேசியை விவன்பா

ஆசிரியர் சாலையிலே ஆற்றும் விர்வுரைகள்
நேசிக்க மானவரை நேர்தாய் - பேசியநந்
பத்மநாதன் ஈங்கும் பகுத்து எழுதுகிறார்
எத்தவர்க்கும் வேண்டும் உளம்.

பத்மநாதன் பெற்ற புவிப்பலின் பேர்சீத்தி
உத்தமமாய்ச் சர்வகலா சாலையிலே - கற்பித்து
பேரா தனையிலே பேர்பெற்ற ஆசானாய்
உய்ப்போற்றச் சேவைசெய்தர் ஓர்ந்து.

என்றும் சீர்ப்பு! எமக்கெல்லாம் ஆநந்தம்
நன்றாய்ச் சீர்த்துவாழ்க, நம்பத்தர் - என்றென்றும்
உன்னும் உளவிப்பலில் ஞாலம் உயர்ந்திவே
நன்னும் எழுத்து நயப்பு.

இன்றுபோல் என்றும் இகம்போற்ற வாழ்ந்திடுக!
நன்றாய் வயதுபல நாளிலத்தீல் - கண்டிடுக!
பத்மச் சீர்ப்பாலே என்றும் வளர்ந்திடுக!
இத்தலத்தி வாழ்த்தும் அலெக்சன்.

கட்டளைக் கலித்துறை

தேடி உளத்தைப் பகுக்கும் நெறியும் தெளிந்தறிவும்
நாடிக் கொடுக்கும் ஞானமும் நன்மைசேர் நயவுளமும்
ஓடித் தீர்ந்து கடை உவக்கும் ஒளிச்செயலும்
கூடிக் குலவி மகிழ்பத் மநாதா வளர்ந்தோமே!

சீந்தனைப் பூக்கள் - 2 வெளியீட்டின் போது
(09-12-2001) வாசித்தளித்த வாழ்த்துப்பா

நேசை ஆசிரியப்பா

பல்கலைக் கழக வீரவுரை அந்வும்
நல்லா சிரியர் சாலை ஞானமும்
பல்தலை சார்ந்த அனுபவ வாழ்வும்
பத்ம நாதன் எழுதிய சீந்தனைப்
பத்மப் பூக்கள் விளக்கும் பாரீர்
உத்தம உளவியந் கருத்தைப் பகரும்
நத்தமும் எம்முடை வாழ்வுடன் பொருத்த
வளமாய் எழுதிய பத்தர் வாழ்க!
வேழம் போல இனிக்கும் தத்துவம்
பத்ம நாதன் எழுத்தே நாதம்
உத்தம உளவியல் அந்வு விளக்கம்
என்றும் ஆசீ பெறுக
என்றே இறையை வாழ்த்துதும் யாமே!

நேசை வெண்பா

பத்மநாதன் பண்டிடுந்து தான்வளரும் சீந்தனையின்
தத்துவத்தை இன்று தருந்நாரே - உத்தமமாய்
நாமெல்லாம் நாடி நயவுரைகள் தான்கூந்
ஓம் என்று கூறுதுமே ஓர்ந்து.

பத்தர் படைத்த பத்ம உளவியல்நூல்
இத்தரையில் இன்று இவிக்கிறதே - மெத்தவுமே
கற்றவர்கள் பெற்றவர்கள் உற்றவர்கள் போற்றுகிறார்
நற்றீடுமாம் நன்னூலை நன்கு.

கனடாவில் ஈழத் தமிழர் சீலரே
மனநூலை மான்முத் தமிழில் - இளமாய்
வழிகாட்டி பிள்ளை வளவாழ்வு தான்பெறவே
எழிலாய் எழுதுகிறார் ஈங்கு.

எங்களுடை பத்மநாதன் ஈங்கு வெளிபீடும்
பொங்கும் உளவியல் நூல் போதமே - தங்கும்
புகழ்பெறவே நல்கும் பொருட்செறவு கொண்ட
அகல்விளக்காய் ஆற்றும் அளி.

எழுத்தாளன் பத்மநாதன் என்றும் எழுதி
வழுவீலாச் சீந்தனைப்பூ வாழ்த்து - எழுதத்
தரவேண்டும் என்றேதான் ஈசாநீன் தானை
வரம்வேண்டி வாழ்த்தும் அலெகன்.

கலாநீதி, பண்டிதர் எம் எஸ். அலெக்சாந்தர்

முன்னாள் விர்வுரையாளர்

பலால் ஆசிரியர் கலாசாலை

இங்கீதமாக வாழ்ந்திடவே என்றும்
இதயச் சமைகளை இறக்கிவைக்க
பாங்கமில் சீந்தனை கொண்டபத்தர்
பாங்குடன் வாழ வழிபுரைத்தார்
வாங்கமாய்த் தான் கற்றதெல்லாம்
வாங்கவே தருகிறார் என்னமதை
மங்காத புகழ் ஏனிப்பிலே
தங்கமாய்ப் படி னறுகின்றார்.

த.சீவபாஜா

நோக்கும் சிந்தனையும் புவியியலாளனாக எஸ்.பத்மநாதன்

புவியியல் எல்லா விஞ்ஞானங்களுக்கும் தாய். என்றாலும் கூட அதன் குழந்தைகளான ஏனைய விஞ்ஞானங்கள் தனித்தனியாக வளர்ந்து தாயின் பல அம்சங்களையும் பெற்றுத் தனித்துவத்துடன் திகழ்வதனைக் காணமுடிகிறது. இருப்பினும் தாய் தனது தனித்துவத்தினை இழந்துவிடவில்லை. இன்னமும் வளரும் குழந்தைகளின் அறிவியற் செல்வங்களைத் தானும் அனுபவித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

புவியியல் ஆசானாகவும் புவியியல் மாணவனாகவும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருந்த எஸ். பத்மநாதன் புவியியற்றாய் கொடுத்த தாய்ப்பாலின் சக்தியினால் தன்னை ஏனைய விஞ்ஞானங்களுடனும் இணைத்துக் கொள்ளும் தகுதியினைப் பெற்று இன்று ஒரு சிந்தனைப்பூக் கொத்தாகத் திகழுகிறார். புவியியல் கற்ற காலத்திலும் கற்பித்த காலத்திலும் சாய்மனைக் கதிரைப் புவியியலாளர்கள் போல் இருக்காமல் (கடல்வழிக் கண்டுபிடிப்புக்கள், நலத்தேட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு முன்பாக ஐரோப்பாவில் இருந்த பெரும்பாலான புவியியலாளர்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து தகவல்களைப் பெற்றுப் புவியியல் என்ற விஞ்ஞானத்தினை வளர்த்து வந்தார்கள் என்பதனால் அவர்களுக்கு இப்பெயர் வழங்கப்பட்டிருந்தது) மக்களுடனும் இயற்கையுடனும் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு புவியியலை வளர்த்ததுக் கொண்ட தேசாந்தரப் புவியியலாளனாகக் காணப்பட்டார்.

பௌதிகப் புவியியலாளனாக வானிலையையும் காலநிலையையும் காட்டும் வானையும் மண்ணையும் கடலையும் கோள்களையும் சூரியன்களையும் தன்கருத்துக்குள் அடக்கிக் கொண்ட இவர், மானிடப்புவியியலாளனாக மக்கள் வாழ்வையும் அவர்களின் உணர்வுகளையும் அவர்களின் நடத்தைகள் புவியியல் ஒழுங்குகளுக்கேற்ப மாறுபடுவதின்னையும் நன்கு அவதானித்து வந்தார் என்பதனை அவரது சிந்தனைகள் வெளியிட்டிருக்க காட்டுகின்றன.

அவர் உளவியல் துறையில் தனது கவனத்தைச் செலுத்தியிருந்தார் என்பதனைக் கொண்டு அவர் மக்களை எவ்விதம் அளவிடக்கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றார் என்பதனை அறிய முடிகிறது. ஒரு உளவியல் மருத்துவர் மனிதரது நடத்தைப் பிறழ்வுகளை எவ்வாறு நீக்கமுடும்

என்ற நோக்கில் தனது கவனத்தைச் செலுத்துகிறார். ஆனால் ஒரு உளவியற் சிந்தனையாளனோ மனித நடத்தைப் பிறழ்வுகள் ஏன் ஏற்படுகின்றன, அதனை எவ்விதம் மனித சமுதாயத்திலிருந்து முற்றாக நீக்கமுடியும், அது எவ்வெச் சூழ்நிலைகளில் ஏற்படலாம், எத்தகைய புவியியற் பிரதேசத்தில் எத்தகைய சூழல் வகையில் எவை உருப் - பெறுகின்றன என்பவற்றுக் கெல்லாம் விடை காணக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இத்தகைய வருமுன்காக்கும் சிந்தனைச் சிதறல்களை இவரது ஒவ்வொரு பதிலிலும் காணமுடிகிறது.

கிராமியப் புவியியல், நகரப் புவியியல், கைத்தொழிற் புவியியல், என்று வளர்ந்துவரும் மக்கள் சமுதாயத்தையும் தொழில்நுட்ப மாற்றங் -களையும் அவை எற்படுத்தும் சமூக பொருளாதார அரசியற் பாதிப்புக்களையும் ஆராயும் திறமைதான் இவருடைய கருத்து வெளியீடுகளிலும் ஆக்கங்களிலும் நிறைந் திருப்பதனைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. எதனை நோக்கும் பொழுதும் புலன் முழுவதனையும் ஒன்றிணைத்து நோக்குவது எல்லா மட்டத்தினருக்கும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. 'மரத்துள் மறைந்தது மாமத யானை, மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை.' ஒரு மரத்தைப் பார்க்கும் ஒரு சாதாரண மனிதன் அம்மரத்தில் ஒரு யானையருவம் செய்யக்கூடிய குற்றியிருப்பதனைக் கூடத் தெரியாதவனாக ஒரு மரம் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுவான். ஆனால் மரத்தில் உருவம் செய்யும் ஒருவன் அந்த மரத்தை ஒரு மரமாகப் பார்க்காமல் ஒரு யானை எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதனைப் பார்ப்பான். இவ்விதம் இயற்கை ஒன்றாயினும் பார்வை வேறுபடுவதுபோல மனிதனையும் சமூக விழுமியங்கள் செயற்பாடுகள் ஒவ்வொன்றையும் விஞ்ஞான ரீதியாகப் பார்க்கும் உணர்வு இவரிடம் இருப்பதே ஒரு சமூக விஞ்ஞானி என்ற தரத்திற்கு இவரை உயர்த்தியிருக்கிறது.

இயற்கை விஞ்ஞானிகள் கண்டுபிடிப்புக்களைச் செய்கின்றார்கள். அதாவது இயற்கையிற் சிதறியுள்ளதும் மறைபொருளாய் இருப்பனவுமான பொருட்களையும் அவற்றின் பண்புகளையும் வெளிக் கொணர்ந்து மக்களுக்குக் காட்டுகிறார்கள். சமூக விஞ்ஞானிகளும் இவ்விதமே சமூகத்தில் மறை பொருளாய் இருக்கும் உண்மைகளையும் ஒர் இடத்திற் காணப்பட்டு உள்ள ஒருக்கு உரிய தனிப் பண்பாகக் காணப்பட்டவைகளையும் வழக்காறுகளையும் செயற்பாடுகளையும் சர்வ உலகமும் பெறக்கூடியதான வாய்ப்பினை வழங்குகிறார்கள். ஒரு நடத்தையில் மறைந்திருக்கும் உண்மையையும் மறைபெருளையும் வெளியில் கொண்டுவருகிறார்கள். இத்தகைய சமூகவிஞ்ஞானிதான் எஸ். பத்மநாதன் என்பதனை அவருடன் பழகிய பல்லாண்டுகளுடாக உய்த்து உணர்ந்து கொள்ளமுடிந்தது.

சமயத்தையும் சமயக்கருத்துக்களையும் கூடப் புவியியல் நோக்கிலேயே நோக்கும் இவர் இந்து சமயத்தை இந்தியாவாகப் பார்த்தமையினை நினைவுகூரமுடிகிறது. இந்து (சைவ) மதத்தின் முதற்கடவுளான சிவனின் தலையிலிருந்து கங்கை வழிந்து ஓடுவதனை இமயமலை என்ற தலையிலிருந்து கங்கை வழிந்தோடுவதற்கு ஒப்பாக நோக்கிய பார்வை சமயம் என்பது வாழ்க்கைமுறையும் இயற்கையும் கலந்த ஒன்று என்பதனைத் தெளிவு படுத்துகிறார்.

ஒருவன் பிறக்கும் போதே அவனைச் சூழல் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்து விடுகிறது என்ற சூழலாதிக்கவாத சிந்தனைகள் மலிந்திருந்த காலகட்டத்தில் புவியியலில் மற்றொரு அறிவுக்கூடத்தைச் சார்ந்தது மானிட ஆதிக்கவாதம். எஸ். பத்மநாதன் ஆரம்பக் கல்வியி-லிருந்து பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரையில் தனது முழு முயற்சியினாலேயே கல்விகற்று ஒருசாதனை படைத்திருக்கிறார். பல்கலைக்கழகத்தில் துணை விரிவுரையாளராகவும் பின்னர் ஆசிரிய ஆலோசகராகவும் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகவும் படிப்படியாக முன்னேறிவந்தார். இவற்றுக்கு இவரின் அறிவுதான் அடிப்படையாக இருந்தது.

இதுதான் படிக்கவேண்டும் என்று ஒரு சிறிய வட்டத்தினுள் தங்களை இணைத்துக்கொள்ளும் மக்கள் வாழும் காலகட்டத்தில் சிறப்புத்தேர்ச்சி பற்றிய சிந்தனைகளே மலிந்துள்ளன. பெரிய தொழிற்சாலை ஒன்றில் ஒரு உதிரிப்பாகத்தையே உற்பத்தியாக்குவதற்குத் தெரிந்துவைத்துக் கொண்டே ஓய்வூதியத்தினைப் பெறுகின்ற தொழிலாளர்களின் உற்பத்தி உறவு போன்றில்லாது சகல துறைகளிலும் தனது அறிவினைப் பெற்றுக்கொண்டிருப்பவர் இவர்.

சமூகசேவையில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டுள்ள இவர் மொன்றியலில் தனது கனடா வாழ்வினைத் தொடங்கியிருந்த காலத்தில் தன் பெரும்பாலான நேரத்தைச் சமூக சேவையில் ஈடுபடுத்தியிருந்தார். எழுத்துத் துறையில் மட்டுமன்றி இலக்கிய இரசனை, அரசியற் சிந்தனை ஆகியவற்றிலும் இவரது கவனம் சென்றிருக்கிறது. புவியியலில் முக்கியமான புவிசார் அரசியற் கொள்கை மூலம் உலக அரசியலைப் பகுத்து ஆராய்ந்து அவற்றை நண்பருக்கும் தெரியப்படுத்துவதில் இவர் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருப்பவர். இவருடன் பழகும் சிறுவர்கள், இவர் தனது மனதைத் திறந்து பழகுவதனால் எல்லோருக்கும் நண்பனாகவே காணப்படுகிறார் என்ற உண்மை -யினைத் தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

எஸ். பத்மநாதனைப் பார்ப்பவர்கள் அவரை ஒவ்வொரு கோணத்திலிருந்தும் நோக்குகிறார்கள். 'எங்கிருந்தோ வந்த கண்ணன்' 'நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனுமாய் பண்பிலே தெய்வமாய்,

பார்வையிலே சேவகனாய்' இருந்ததற்கு ஒப்பவே அவரும் இருக்கிறார்.

அவரது சாதிக்கவேண்டுமென்ற அவாவினைத் தூண்டும் அளவுக்கு அவரும் அவரைச் சுற்றியுள்ளவர்களும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுப்பார்களேயானால் எமது சமூகம் பலவற்றை அவரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் என்று நிச்சயமாகக் கூறலாம். 'தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்' என்பதுபோல் அவர் செய்யும் விடாமுயற்சி என்ற தவம் ஒருநாள் அவரை சிறந்த இடத்தில் தூக்கிவைத்துக் கொள்ளத் தவறாது.

எஸ். பத்மநாதன் பிறந்து அறுபது ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன பூமி சூரியனை அறுபது தடமைகள் சுற்றி வந்துவிட்டது. வியாழன் என்ற சூரியக் குடும்பத்தில் உள்ள பெரியதொரு வாயுக்கோளம் ஐந்து தடவைகள் சூரியனைச்சுற்றி வந்துவிட்டது. சனி என்ற அழகான கோளம், சோதிடர்களின் தீய கோளம், தர்மதேவதையின் சனிபகவான் சூரியனை இருதடவை சுற்றி வந்துவிட்டது. இவற்றிற்கு மேலாக சூரியன் ஒரேயிடத்தில் இருந்து எல்லாக் கிரகங்களும் எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்று சுற்றிப்பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கிறது. இவ்வாறுதான் பெரியவர்களும் தங்களுக்கிருக்கும் அன்பு, உறவு என்ற ஈர்ப்புச் சக்கியினால் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களை வழிநடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எஸ். பத்மநாதன் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

அ. கனபதிப்பீர்ஸினை

முன்னை விரிவுரையாளர்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

“நண்பர் பத்மநாதன் உளவியல் நிபுணர் அல்ல, மனோவியல் நிபுணரும் அல்ல. அத்துறையில் இளவயது முதல் ஏற்பட்ட அதீத ஆர்வ மேலீட்டினால் தேடிக்கற்ற விடயங்களையும், நாடிப்பெற்ற கற்கைகளையும் க்கட்டுரைகளுக்காக நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியல் பாடத்திலர் சிறப்புப்பட்டமும், கொழும்புக் பல்கலைக் கழகத்தில் 'டிப்ளோமா' பட்டமும் பெற்றவர். தமிழ் மொழி மூலம் பட்டக்கல்வியைப் பெற்ற அறிவு கட்டுரையாக்கங்களுக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளது தெரிகின்றது.”

- திரு எஸ். திருச்செல்வம்
சிந்தனைப் பூக்கள் அணிந்துரையில்

பழக இனிய நண்பர்

இந்த உலகுக்கு நீ என்ன செய்தாய் என்பதனை உன்னையே நீ கேட்கவேண்டும். அப்போதுதான் உன்னை நீ உணர்ந்துகொள்வாய். நாம் பிறந்து வாழுகின்ற சமுதாயத்திற்கு மற்றவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதல்ல எம்முன்னே எழும் வினா. நாம் இந்தச் சமுதாயத்திற்கு என்ன செய்தோம் என்பதே முக்கியமானது. இதனைத்தான் சிந்திக்கத் தெரிந்த ஒவ்வொருவனும் செய்து வந்துள்ளான், செய்தும் வருகின்றான்.

புவியியல், சமூகவியல், கல்வியியல் என்றெல்லாம் பட்டறிவு கொண்டவர் திரு. எஸ். பத்மநாதன் அவர்கள். எவன் ஒருவன் தான் பட்ட அறிவை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறானோ அவனே உண்மையான மனிதன். பட்ட அறிவை தனக்கு உள்ளேயே பூட்டிவைத்து, யாரும் பயன்கொளவையாது தம்மோடு எடுத்துச் சென்றவர்கள் மிக அதிகம். மற்றவர்கள் இன்புறத் தாமும் இன்புறும் பண்பு, மாண்பு எல்லோரிடமும் கைவரப் பெறுவ தில்லை. தன் உள்ளக் கிடைக்கைகளை, மன இயல்புகளை, இச்சமூகம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் உயரிய நோக்கம் கொண்டவர்கள் மகான்களாக, மேதைகளாக, சிறந்தவர்களாக கருதப்பட்டுப் போற்றப் படுகிறார்கள். சிந்தனைத் திறன் இருந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது அவற்றை சமுதாயம் பயன்பெறத்தக்க வகையிலே தருகின்ற ஆற்றல் மிக முக்கியமானது. சிந்திக்கவும், அவற்றை ஏனையோர் அறிந்துகொள்ளவும் தருவதில் சமத்தர் எங்கள் பத்தர்.

ஈழத்தில் இருந்தகாலை அவர் பல்கலைக்கழகத்தில் போதனாசிரியராக, பாடசாலை ஆசிரியராக, ஆசிரிய ஆலோசகராக, ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளராக கடமையாற்றி பட்டறிவு பெற்றார். மாணாக்கர், ஆசிரியர்கள், கல்வியியலாளர்கள் என்போரோடு மிகுந்த ஈடுபாடுகொண்டவர். பட்டிமன்றங்கள், கருத்தரங்கங்கள், வானொலி நிகழ்வுகள் என்றெல்லாம் பட்டி தொட்டி எங்கும் பங்குகொண்டவர். சமுதாயத்தை புறக் கண்கொண்டு மட்டுமன்றி அகக்கண்ணால் நன்கு விசாலமாக நோக்கும் தன்மை கொண்டவர் என்பதற்கு அவரது எழுத்துப்பணி கட்டியம் கூறி நிற்கின்றது.

எமது சொந்த நாட்டில் நாம் கொண்ட வாழ்வியலுக்கும் கனடிய மண்ணில் நாம் கண்ட வாழ்வியலுக்கும் உள்ள முரண்பாடுகளை, அவலங்களை, சிக்கல்களை, சிரமங்களை நேரடியாக அனுபவ

வாயிலாக உணர்ந்தவர். அவர் சமுதாய நலனை மனதில் கொண்ட ஒரு சிந்தனையாளர். அதனால் அவரது உளத்தில் உறுத்திக் கொண்டிருக்கும் சமுதாயச் சீர்கேடுகள், குறிப்பாக எமது இளைய சமுதாயம் கொண்டுள்ள இடைஞ்சல்கள், போக்குக்கள், நோக்குக்களை நாளுக்கு நாள் கண்டறிந்து அவற்றை பெற்றோர் எப்படிக்கையாளலாம் என்பதனை ஒரு தந்தையினதும், தாயினதும் நிலையிலிருந்து மிகச் சிரத்தையோடு அவதானித்துள்ளார். பெற்றோர் படும் துன்பங்கள், எதிர்நோக்கும் இடைவினைகள் என்பன கனடிய மண்ணில் எந்தவொரு சாதாரண மனிதனுக்கும் வித்தியாசமானதல்ல. கனடிய சமுதாய நிரோட்டத்தோடு கலந்து நாம் வாழத்தலைப்படுதல் வேண்டும் என்பது அவரது துணிவு. அதனை எல்லாப் பெற்றோரும் உணர்ந்து தம்மையும் தம் வாரிசுகளையும் இயைபாக்கம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்பது அவரது ஏக்கமாக, வேண்டுதலாக, அறிவுறுத்தலாக அவரது எழுத்துக்களில் இளையோடுவதைக் காணலாம்.

ஒரு சிறந்த ஆசானாக இருந்த அவருக்கு மாணவர்களை எப்படி எல்லாம் தட்டிக் கொடுத்து ஊக்கப்படுத்தவேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் தட்டிக் கொடுத்து வளர்க்கும் பாணி அவரது எழுத்துக்களில் அவதானிக்கமுடிகின்றது. தனது பட்டறிவினைப் பகிர்ந்துகொள்வதன் மூலம் அவற்றை எமது சமூகம் உணர்ந்து தம்மை நெறிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அவரது நோக்கம்.

'தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரது எச்சத்தால் காணப்படும்' என்பதற்கேற்ப அவரது எச்சமாக சிந்தனைப்பூக்கள் எமக்குக் கிடைத்துள்ளன. அவற்றைவிட இன்னும் முப்பதுக்குமேற்பட்ட கட்டுரைகளை அவர் பத்திரிகைகளில் எழுதியுள்ளார் அவையும் நூலுருவில் வெளிவரவுள்ளன.

அதுமட்டுமன்றி அவரது செல்வப் புதல்வியர் இருவரில் ஒருவர் கணக்காளராகியுள்ளார், மற்றையவர் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆசிரிய கல்வி நெறியில் தேறி ஆசிரியராகத் தந்தையின் வழியைப் பின்பற்றிச் சேவை செய்ய முற்பட்டுள்ளார். இவை அவரது வாழ்வியலின் இரகசியத்தை அம்பலப்படுத்தி நிற்கின்றன. இந்த வகையிலே அவர் உட்கவர் தீற்றிப் புறச்சுவர் தீற்றுகின்ற பண்பாளன் ஆகின்றார். பல எழுத்தாளர்களின் "உனக்கல்லடி உபதேசம் . . ." பாணி நாம் அறிந்ததே. ஆனால் பத்யநாதன் அவர்களின் பாணி வேறு. 'உன்னைத் திருத்திக் கொள் உலகம் தானாகத் திருந்திவிடும்' என்னும் பாணியே அவருடையது. எம்மை நாம் திருத்திக்கொள்ள நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்னும் ஆலோசனைகளை அவர் வழங்கும் பாணி தனித்துவமானது.

‘எதற்கும் துணிந்து நில் வெற்றி பெறுவாய் என்பது அவரது தாரகை மந்திரம். பல விடயங்களில் என்போன்ற நண்பர்களுக்கு ஆலோசனைகளை வழங்குவதோடு மட்டுமன்றி பாராட்டவும் அவர் பின்நிற்பதில்லை. அவரின் இனிய பேச்சாற்றல், புன்னகை தவழும் மலர்ந்த முகம், பண்பாக பண்டிதர், பாமரர் என்ற ஏற்றத்தாழ்வற்று அனைவரோடும் பழகும் தன்மை என்பன அவரின்பால் பழகுவோரை இலகுவில் கவர்ந்துசுர்க்கும் ஆகர்ண சக்தியை அவருக்குத் தருகின்றன எனின் தவறாகாது.

பத்மநாதன் அவர்களோடு மிக நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்பு கனடாவிற்றான் எனக்குக் கிடைத்தது. அவர் பல்துறைசார்ந்த ஆற்றல், அழிவு என்னை மிகவும் கவர்ந்தவை. மேலாக, மிகப் பழகிய நண்பர் போன்று உரிமையோடு பழகும் தன்மை அவரிடம் உள்ள சிறப்பியல்பு. யார் எதைச் சொன்னாலும் மிகுந்த அக்கறையோடு அவற்றைச் செவிமடுக்கும் பான்மை, தனது கருத்துக்களை மிக நிதானத்தோடும், பண்போடும், எடுத்துரைக்கும் பவ்வியம் அவரிடம் நான்கண்டுகொண்ட உயர்ந்த பண்புகளாகும். அவரிடம் பழகுவது குழந்தைப் பிள்ளைகளுடன் பழகும் ஒரு இன்பமான மனநிலையைத் தருகின்றது. பழக மிகஇனிய நண்பராக காணப்படுகின்றார். வானொலியில் கூடத் தனது கருத்துக்களை அள்ளி வீசி பலரது எண்ணங்களில் இடம் பிடித்துக் கொண்ட ஒரு சிந்தனைச் சிற்பியாக அவர் இலங்கி தனது எழுத்துப்பணியைத் தொடர்வது நண்பர் என்ற வகையிலே எமக்கெல்லாம் பெருமையைத் தருவதோடு அவர்மீது மிகுந்த ஈடுபாட்டையும் கொள்ளவைக்கின்றது.

“ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்லவேண்டாம்” என்னும் வாக்கைத் தன்வாழ்நாளில் பின்பற்றி வரும் நண்பர் பத்மநாதன் எதிலும் எவரிலும் நிறைகளைக் காண்கின்ற உயர்ந்த பண்பாளர். மேலும் அவரின் உளம் பூக்களைச் சிந்தி, நறுமணம் பரப்ப மாலையகட்டி ஈசன் பாதம் எனும் உள்ளக்கமலத்தை அழகுபடுத்த எம் இனம் முனையும், பயன் உறும் என்கிறது என் உள்ளம். தேனீக்கள் நுகர்ந்து இனிமை சேர்க்கட்டும் எனக் கூறி

அவரது எழுத்துப்பணி மேன்மேலும் தொடர நட்புரிமை பூண்டு வாழ்த்துகின்றோம்.

த. சீவபாணு குடும்பம்

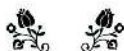
அந்நூலே வாழ்க!

நொந்தீடும் உளத்தார் மன்றில்
நெருடலின் அழுத்தம் கூட
வந்தீடும் மனதின் கோட்டை
வகைவகை யாக ஆய்ந்து
வெந்ததோர் வாழ்வை நீக்கும்
வீடியலாய் எழுத்தை யாத்து
சீந்தனைப் பூக்கள் பத்ம
நாதனென் றானாய் வாழ்க!

அனுபதாய் அகவை ஆகீ
அந்நீவீனில் பலதும் ஆய
நெறியட வாழ்வின் கூற்றை
நெறுக்கின்ற ஆசான் என்க
துறையட எழுதும் ஆற்றல்
தூரிகை கொண்ட தாலே
நிறையுறத் தமிழர் மன்றில்
நிலைத்தபேர் அந்நூலே வாழ்க!

நம்நாடு தன்னில் ஆக்கம்
நலமுற அமைத்த தாலே
எம்நாடும் போற்ற ஆய்வு
இயல்புவான் ஒலித்த தாலே
செம்மைசேர் வாழ்வின் பக்கம்
சீந்தனை யொடுத்த தாலே
அம்பிறை ஆனாய் மேலும்
ஆண்டுபல் லானீடு வாழ்க!

தீவகம் வே. இராஜலிங்கம்
பிரதம ஆசிரியர் - நம்நாடு

நான் நேசிக்கும் சிந்தனைவாத்

பல்கலைக்கழக நிகழ்வுகளில் மூன்றரைத் தசாப்தங்களின் பின்பும் நினைவலைகளை மீட்டுத் திரும்பிப் பார்க்கும்போது மனக் கண்ணாடிமுன் ஒளிமங்கா முகத்துடன் முக்கிய இடத்தைப் பிடிப்பவர் வேறு யாருமல்லர், இன்று எம்முடன் அதே புன்னகை குலுங்கும் நட்புடன் பழகும் திரு. எஸ். பத்மநாதன் அவர்களே. அன்றும் இன்றும் அவரின் சிந்தனைகள் மட்டுமல்ல அவரின பேச்சு, நட்பு, சிரிப்பு, உடல்தோற்றம் எல்லாமே அச்சுப்பதித்தது போலவே காணப்படுகின்றன.

கனடாவில் யாரின் பெயரை நினைவுகூர்ந்தாலும் 'சிந்தனைப் பூக்கள்' ஆசிரியர் பத்மநாதன் அவர்களின் பெயரே முன்னுக்கு வருகிறது. முன்னுரிமை பெறுகின்றது.

எனது மகளின் பிறந்ததினத்தில் கேக் வெட்டியபோது திரு. எஸ். பத்மநாதன் அவர்கள் தானும் 22ம் திகதி பிறந்தவர்தான் என்றும், இதுவரைகாலமும் கேக் வெட்டியதோ அல்லது பிறந்தநாளைக் கொண்டாடியதோ இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டு இரண்டு வரங்களுக்குள்ளாகவே அவருக்கு அறுபதாவது அகவை மணிவிழாக் கொண்டாடப்படுவது மிக்க மகிழ்வைத் தருகின்றது.

தொலைநோக்குக் கொண்ட ஒரு சமூகவியலாளனாக அவர் காணப்படுவதற்கு, அவர் மனித சமுதாயத்தின் மீது வைத்துள்ள அபரிமிதமான பற்றே காரணம் எனலாம். மக்களின் நண்பனாக மட்டுமன்றி 'அவர்களின் இடர்கள் தீரவேண்டும்', 'அவர்களின் துயர்கள் களையப்படவேண்டும்', 'யாம் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகம் பெறவேண்டும்' என்னும் உயரிய சிந்தனை வெளிப்பாடாக அவரின் எழுத்துக்கள் மலர்தாவி மணம் பரப்புகின்றன. தான் கற்றவற்றைத் 'தாமுண்ட நீரைத் தலையாலே தருகின்ற' தெங்கின் பெருந்தன்மை எங்கள் பத்மநாதன் அவர்களிடம் காணப்படுவது அவரின் வாழ்வின் வெற்றிக்குக் காரணமாகும். நலன்கள் பல பெற்று இன்பம் துய்த்து மேன் மேலும் சமூகத்ததிற்கு சேவையாற்ற நீடு வாழ வாழ்த்துகின்றேன்.

சிந்தனையில் கைகலிங்கம்

மனம்பரப்பும் சிந்தனை மலர்!

அகவை அறுபது கண்டபோதிலும் இளமைத்துடிப்பும் மிகுந்த சுறுசுறுப்பாகவும் சதா ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு நல்ல உள்ளம் படைத்த ஒருவராக, கற்றவர்கள், பாமரர் என்ற பேதமின்றி எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்ற ஒரு மனிதராக திரு. எஸ். பத்மநாதன் அவர்கள் வலம் வருகின்றார் என்றால் அது அவரிடம் பதிந்துள்ள நல்ல மன நிலையைத்தான் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

தானும் தன்குடும்பம், வேலையும் என்று தனியாக ஒதுங்கிக் கொள்கின்ற புலம்பெயர்க்கு குடியேறிய நாடுகளில், அல்லற்படும் எமது உடன்பிறப்புக்களுக்கு உதவிடும் ஒரு சில நல்ல உள்ளங் கொண்டவர்கள் ஏதாவது நல்லவை செய்யவேண்டும் என்னும் உயரிய நோக்கத்தோடு செயற்படவும் செய்கின்றார்கள். அவர்களில் திரு.எஸ்.பத்மநாதனும் ஒருவர். புத்தகமும் கையுமாகத் திரியும் அவர் தான்பெற்ற நல்லனவற்றைத் தனது சிந்தனையின் ஊற்றாக வாரா வாரம் வெளிவரும் பத்திரிகைகளில் பயன்மிக்க பல கட்டுரைகளை எழுத்தில் வடித்துக்கொடுத்துக்கொண்டே இருப்பார். அவ்விதம் எழுதிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'சிந்தனைப் பூக்களாக' தான் வாழும் சமூகம் பயன்பெற தருகின்றதோடு, கற்று அதன்வழி தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் ஆலோசனைகளையும் ஊக்கத்தையும் அளிப்பதில் அவர்காட்டும் உயர்ந்த உள்ளம் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது.

எப்பொருளையும் கற்று அவற்றில் உள்ள நற்பொருட்களை மெய்ப்பொருளாகக் கொள்ளும் திண்ணிய மனப்பாங்கு அவரிடம் நிரந்தரமாகக் காணலாம். அன்பு, இன்பு, பண்பு, நகைப்பு, சுவைப்பு, அணைப்பு, உவப்பு என்பன குடிக்கொண்டுள்ளன. பெருமை, சிறுமை எனும் பேதம் பார்க்காத சாதாரண மனிதராக எல்லோருடனும் சமமாகப்பழகி வரும் திரு. எஸ். பத்மநாதனின் உளம் பலரைக் கவர்ந்து தன்பால் ஈர்க்கும் சக்தியைக் கொண்டது என்பதனை அவரிடம் பழகியோர் வாயிலாகக் கேட்கும் போது நான்கொண்ட முடிவு சரியானதே என்னும் மகிழ்வும் நிறைவும் அவரிடம் உள்ள மதிப்பை மேலும் உயர்த்தி நிற்கின்றன.

மேன்மேலும் பணி தொடர இன்புடன் வாழ வாழ்த்துகின்றேன்!

தீரவீ முருகேசு

பத்மநாதன் எனும் 'பாசப்பூ'

ஆசிரியரும் விரிவுரையாளருமான எங்கள் மதிப்பிற்கும் அன்பிற்குரிய திரு.எஸ்.பத்மநாதன் அவர்கள் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர், ஆலோசகர், சிந்தனையாளர், விமர்சகர், உளவியலாளர். மனை வைத்தியம் தெரிந்த பலர் இருக்கிறார்கள். இவர் மனை வைத்தியம் நன்கு தெரிந்தவர். எந்த ஒரு விடயத்தைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தாலும் அதற்கு உளவியல், சமூகவியல், உலகவியல் சார்ந்த விளக்கத்தை தற்போதைய யதார்த்த சூழ்நிலையோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுவதில் ஆசிரியருக்கு நிகர் ஆசிரியரேதான்.

ஆசிரியரது பேச்சு, எழுத்து, வானொலி நிகழ்ச்சி, கருத்துப் பரிமாற்றம் எல்லாமே ஆழமான ஆய்வுக் கண்ணோட்டங்களையும் அதற்கான சரியான ஆதாரங்களையும் கொண்டிருக்கும். ஏற்கனவே சிந்தனைப்பூக்கள் என்ற உளவியற் கட்டுரைகள் அடங்கிய இரு நூல்களை ஆசிரியர் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் இன்னுமொரு எழுத்தாளர், இவை "பெரும் ஆராய்ச்சிக்குப்பின் தயாரிக்கப்பட்ட வாழ்வியலுக்கான பக்கங்கள்" என்று குறிப்பிட்டிருப்பது, இந்த ஆழமான ஆராய்ச்சி நூலைப்பற்றி அழகாகச் சொல்கிறது.

தமிழ் வளர்க்கும் ஆர்வம், மொழி வளர்க்கும் வேகம், எழுத்துலகில் விவேகம், இவற்றோடு, மனத்திலே இன்னும் குழந்தையாக, குணத்திலே குன்றாக எம்மிடையே வாழ்ந்து வரும் ஒரு உளவியல் ஆலோசகரின் இந்த எழுத்துப் பணி இன்னும் பல மடங்கு பெருக, இவருக்கு உடலுள்ள நலன்களுடன், நேரம், வசதி வாய்ப்புக்களும் அமைந்திட வேண்டுமென்று எல்லார்க்கும் பொதுவான வல்லவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இரண்டாயிரத்து இரண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆசிரியரது இரண்டாம் பாகம் வெளிவந்தது. ஒவ்வொரு வருடத்தின் ஆரம்பத்திலும் ஒவ்வொரு பாகம் வெளிவர, எம்மிடையே இருக்கக்கூடிய ஆர்வமுள்ள வெளியீட்டாளர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எமக்குப் பரிட்சயமான பல உளவியல் கட்டுரையாளர்கள் இருந்தாலும், ஆசிரியரின் கட்டுரைகள் தனித்துவமானவை. எமது சிந்தனைப்பூக்கள் ஆசிரியரின் கட்டுரைகளை ஏனைய கட்டுரைகளுடன் ஒப்பீடு செய்தால், உதாரணங்கள், ஆதாரங்கள், தரவுகள், தமிழ் சொல்லுக்கு அருகே அதற்கான சரியான ஆங்கில வார்த்தை, ஒவ்வொரு

பிரச்சனைக்கும் உடனடி நிவர்த்திக்கான வழிமுறைகள் என்று பல ஒழுங்குகளை இவரது கட்டுரைகளில் காணலாம். ஒரு பிரச்சனையின் முழுவடிவத்தை விளக்கி, ஆராய்ந்து, காரண காரியங்களை உள்ளடக்கி, இதன் பக்கவிளைவுகளைத் தரவுகளாக்கி, இப்பிரச்சனையை எப்படிக்கையாளுவதன் மூலம் தீர்வு சிறப்பாக அமையும் என்பதையும் இணைத்து, ஓர் முழுமையான நூல் போல் ஒவ்வொரு கட்டுரையுமே அமைந்திருக்கும்.

இன்று அகவை 60ஐக் காணும் ஆசிரியர் பத்மநாதன் அவர்களின் எழுத்துப்பணியும் அகவை 60ஐக் கடந்துசெல்ல வல்லவனின் நல்லாசிகளை மிதமாக வேண்டி, என் ஆசிரியராகவும் வழிகாட்டியாகவும் மட்டுமல்ல, என் தந்தையாகவும் நான் மதிக்கும் என் பாசத்திற்கும் பெருமதிப்பிற்குமுரிய சிந்தனைப்பூக்கள் ஆசிரியர் பத்மநாதன் அவர்களின் அனைத்து நலன்களும் விருப்பங்களும் நிறைவேறப் பிரார்த்தித்து நிற்கிறேன்.

**இதயநல் வாழ்த்துக்களுடன்
சூய்ன்ரஸ் துரைசிங்கம் குடும்பம்**

“புதிய சூழலில் ஒருவர் பொருத்தப்பாட்டுடன் வாழ்வதற்கு முதலில் அவர் தன்னைத்தானே அறிந்திருப்பது அவசியமாகும். தன்னைப் பற்றிய உளவியல் சார்ந்த அறிவைப் பெறுவதற்கு திரு. எஸ். பத்மநாதன் எழுதி வெளியிட்டுள்ள ‘சிந்தனைப் பூக்கள்’ எனும் நூல் வழிகாட்டுகின்றது. திரு.எஸ்.பத்மநாதன் ‘கல்வி டிப்ளோமா’ எனப்படும் ஆசிரியர் தகுதிப் பத்திரம் பெற்ற ஆசிரியர். கொழும்பு பல்கலைக்கழகக் கல்விப் பீடத்தில் நான் கல்வி உளவியல் பேராசிரியராக இருந்தபோது என்னிடம் பயின்றவர்”.

- பேராசிரியர் ச. முத்துலிங்கம்

சீந்தனைப் பூக்கள் பத்மநாதன்

மணிவிழாக் காணும் நண்பர் பத்மநாதன் எனும் இளைஞனை அறுபது வயதென அறைகூவல் விட்டு அரைக்கிழம் ஆக்கிவிட்டார்களே இந்த நண்பர் குழாம். பாவம் அவர்! அன்புத் தொல்லையல்லவா?

சீந்தனைப் பூக்கள் எனும் அடைமொழி தனித்துவம் வாய்ந்ததாக நமக்குப் பிடித்தமான ஒன்றாக இருக்கிறது. மற்றைய பட்டங்கள் எல்லாம் பொதுப் பெயர்களாக புலவர், கவிஞர், கலைவேந்தன், சிவச்செல்வர் என விளங்கி வேறும் பலருக்கும் பொருந்தலாம் என்றிருக்கும்போது, இது மட்டும் எழுதிய நூலொன்றின் சிறப்புப்பெயரால் வேறொருவர் கையாள முடியாததாக இருப்பது ஒரு சிறப்பெனக் கருதி 'சீந்தனைப் பூக்கள் பத்மநாதன்' என்பதை ஆமோதிக்கிறோம்.

புகழ்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதவேண்டும் என்பது ஒரு வழக்காகி, சம்பிரதாயமாகி, நிர்ப்பந்தமாகி சிலசமயம் வெறுப்பாகி இருக்கின்ற நேரத்திலோ தம்பி பத்மநாதனுக்க ஒரு பாராட்டு எழுதுவது இனிமையாகத்தான் இருக்கின்றது. ஏழுதும் வகையால் பிறரும் பயனுற வேண்டும் எனும் அவாவே விஞ்சி நிற்கின்றது.

அவர் பிறந்தவேளையோ, கிரக அமைப்போ தானியாமல் செய்யும் செயல்கள் கூட பிறருக்குப் பயன் அளிப்பதாக இருப்பதையே அனுபவித்துள்ளோம்.

பத்மநாதனை இருபது ஆண்டுகளாக யாம் அறிவோம். 10 வயதுக்கு இளைய தம்பியாக சுறுசுறுப்பான இளைஞனாக எவருடனும் அறிமுகம் செய்து பழக விருப்புடையவராக பயனில் சொல்லாத, புன்முறுல் வாயாக அறிவோம். தமது நன்மைக்காக அவர் எடுத்த செயல்கள் சில அவரை அறியாமல் எனது இக்கட்டான நிலைகளில் ஏற்பட்ட பேருதவிகளாக அமைந்தன. இலங்கையில் இவை நிகழ்ந்தாலும் கண்டாவுக்கு வந்தபின்னரே அவருக்குக் கூறிப் பெருமைப்பட்டோம்.

யாமும் ஓர் உளவியல் ஆராய்ச்சி மாணவர்தாம். அதனாலோ அல்லது இருவரும் பேராசிரியர் முத்துலிங்கம் மீது வைத்திருந்த அன்பு காரணமாகவோ அடிக்கடி தொடர்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

யார் யார் எதை எழுதினாலும் அது ஒரோ வகையில் பிடித்து விட்டால், எதுவித பிரதிபலனையும் எதிர்பாராது பாராட்டுக்களை அள்ளி வழங்குபவர்கள் இருவர். அவர்களில் ஒருவர் இளவாலை ஜெகதீசன் மற்றவர் பத்மநாதன். ஏதோ மகத்தான ஒரு விடயத்தைச் சாதித்து விட்டோம் என எண்ண வைத்து விடுவார்கள்.

திரு. பத்மநாதன் ஒரு சிறு துணுக்கைக் கண்டாலும் தொடர்பு கொள்வார். நோய் வந்தாலும் தொடர்பு கொள்வார். வந்து பார்த்து

ஆறுதல் தருவார். அவ்வளவு கடும் நட்பு என நாம் எண்ணினால் அது தவறு. மனித நேயம் மிக்கவராதலால் தனக்கு அறிமுகமான அத்தனை பேருடனும் அப்படித்தான் நடந்துகொள்வார். ஏறிவந்த ஏணியை என்றுமே மறவாதவர். செவி கைக்க, மனம் வாட ஒன்றுமே சொல்லத் தெரியாதவர். நல்லதையே நினைப்பார், சொல்வார், செய்வார். கற்ற அறிவோடு நின்றுவிடாது அவ்வத்துறையில் மேலும் மேலும் புதிய புதிய விடயங்களைத் தேடித் தேடிக் கற்பவர். அதனை உடனடியாகவே உருட்டித் திரட்டி வாசர்களுக்குப் படைத்து விடுபவர். அறிவுத்தானம் செய்ய மனங்கொள்ளாத பெரியவர்கள் மத்தியில் 'தாமின்புறுவது உலகின்புறுக்கண்டு' மேன்மேலும் கற்க ஆசைப்படுபவர்.

“எவ்வது உறைவது உலகம் உலகத்தோடு

அவ்வது உறைவது அறிவு.”

கல்விக்கும் அறிவுக்கும் உள்ள பேதத்தை இக்குறள் மூலம் விளக்கிப் போந்தார் வள்ளுவர். இரண்டும் ஒன்றல்ல என்பதைப் பகவான் சத்திய சாயிபாவாவும் கூறுவார்:

“சாஸ்திரங்களை எல்லாம் கரைத்துக் குடித்து மண்டை வீங்கியவன் அறிவாளி அல்லன் - அதனை ஊணர்ந்து தாமும் வாழ்ந்து காட்டிப் பிறரையும் வாழ வைப்பவனே அறிஞன்.”

கற்பவை கற்று அவற்றுள் 'மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.' கற்றவை கற்று அதன்பின் உலகத்தோடு ஓட்டி உயர்வை நோக்கிச் செல்வது அறிவு. நுண்ணிய பொருளைத் தெரிவது அறிவு. காலமாற்றம் சமூகமாற்றங்களுக்கேற்ப அறிவு தொழிற்படும். ஓட்டவாழத் தெரியாதவனுக்குத் தான் அதிர்ச்சியும் கலக்கமும் உண்டாகும். விமானி ஒருவன் றாடர் கருவி மூலம், வரப்போவதை அறிதல்போல, இந்த அறிவு உடையவனுக்கு மனித நேயமும் முகந்து இருப்பதைக் காணலாம்.

தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை இம் மூன்றும் ஒருவரின் வெற்றிக்கு அவசியமானவை. இவரிடம் அவை உண்டு. எந்தெந்த மலர்களிலிருந்து தேன் எடுத்தீர் எனக்கேட்பின், அந்தந்த நூல்களை அவர் சொல்லி நாமும் நூல் நிலையத்திலிருந்து எடுத்து வாசிக்க உதவி செய்வார்.

இவரைப் பால்யத்தில் கற்பித்த ஆசிரியை சகுந்தலா பரங்கிரிநாதன். இவருடைய விநயம், பணிவு, முன்னுக்கு வரவேண்டும் எனும் ஆசை, இடையறாத முயற்சி என்பவற்றை அடிக்கடி அன்புடனும் பெருமையுடனும் கூறுவார். புத்மநாதன் ஒரு நாட்பொழுதை எவ்வாறு கழிக்கிறார்? குடும்பத்துக்காகவும் நேர ஒதுக்கீடு உண்டு. பேரக் குழந்தைகளுக்காகவும், சிறுநேரம் அர்ப்பணிக்கிறார்.

இலக்கியம் விஞ்ஞானம் போன்றதல்ல உளவியல். இதற்கு ஒரு

முடிந்த முடிபு கிடையாது. ஏனெனில் மனம் நிலையான தொன்றல்ல. அப்படியும் இப்படியும் நடந்தால் இப்படித்தான் முடியும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆய்வுகள் அனைத்தும் ஊகங்களாகத்தான் முடியும்.

இவருடைய சுயம் என்றொரு கட்டுரையில் “தன்னைத்தானே புகழ்தல், மற்றவர்களைப் புகழ்தல் என்பன இக்காலத்தில் அதிகமாகி வருகின்றன. பாராட்டுதல் வேறு புகழ்தல் வேறு. மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகப் புகழ்தலில் எந்த நன்மையும் ஏற்படப்போவதில்லை. இதனால் இருவரது சுயமும் அழிந்து போகிறது” எனக் காணப்படுகிறது. அகராதியில் உள்ள புகழ்வார்த்தை அத்தனையும் அள்ளி வீசுதல் பொய்ம்மையின் பாற்படும். அதற்கு இன்னமும் காலமுண்டு. அகில உலகரீதியாக அறியப்படும் காலம் சீக்கிரம் வரும். அதுவரை. . .

ஆங்கில நூல்களில் அள்ளி எடுத்து தமிழ் மணம் கமழத் தருவதற்கு ஏற்ற உடல்நிலை, மனோநிலை குடும்பநிலை முதலியவற்றைத் தந்துதவமாறு இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதோடு எம்மனம் நிறைந்த பாராட்டுக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் வாரி வழங்குகிறோம்.

திருமதி. வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்

(குறமகள்)

இன்பமே என்றும் அவகுறவு
 இன்பச்சீர்ப்பே அவர் நகையாம்
 துள்ளியே மன்த உள்மனதை
 துன்பமே அணுகா நலம்பெறவே
 மள்ளிய சீந்தனைப் பூக்களெல்லாம்
 மலர்ந்துமே படையல்கள் மேலாம்
 உள்ளிய உளத்தின் பூக்கள்சீந்தி
 உதவிய பத்தனை வாழ்த்திடுவோம்.

த. சீவபாஜு

பத்மநாதன் என்ஹொரு பண்பாளன்

காலம் சுழல, தேசம் கடந்தோம்.
கனடிய மண்ணில் வாழ்வைத் தொடர்ந்தோம்.
சந்தித்தோர் பலர்,
தெரிந்தோரும் தெரியாதோருமாய்ப் பற் பல முகங்கள்.
தெரிந்தோர் சிலர் தெரியாதோர்போல் மறைந்தனர்.
தெரியாதோர் பலர் தேடிவந்து தெரிந்தோராயினர்.
நெருங்கிப்பழகினர், நெஞ்சார வாழ்த்தினர்.
அடிக்கடி வாழ்த்தும் ஓர் அன்பரைக் கண்டோம்.
அவரே அன்பர் பத்மநாதன்!
சிந்தனைப் பூக்களைப் பூத்ததனால்
“சிந்தனைப் பூக்கள் பத்மநாதன்” - செல்லப் பெயர்!

இங்கு-

மேடையில் முழங்கிட,
நேரத்தை விழுங்கிடப் பலர்.
இவர் பேச்சிலே தனிச் சுவை!
கட்டுரையாளரோ பலர்.
இவர் கட்டியுரைப்பதில் ஆய்வுகள் சேர்வதால்
வேரும் விழுதும் துலங்கும்.
உச்சந் தலையில் ஓங்கி அடிக்கும் விமர்சகர் பலர்.
எப்பொருளாயினும் மெய்ப்பொருள் காணும்
மெய் ஞானியைப்போல இவர்!
ஆக்கபூர்வமாய் சொல்லுங் கருத்துக்கள் ஆயிரம்!
நிறையவே வாசித்து நிறையவே சிந்திப்பவர்.
சிந்தித்துத் தான் தெளிந்ததை எழுத்திலே வடிப்பவர்.
சொல்லிலும் செயலிலும் ஒன்றாயிருப்பவர்.

பெரிய மனிதராய் உலவும் சிலரை நெருங்கும் போது
கடுகுபோல் உள்ளம் கண்டு விலக நேரிடுகிறது. எளிய மனிதராய்
ஒதுங்கியே வாழும் சிலரை நெருங்கும்போது கடல்போல் உள்ளங்
கண்டு இன்னுமின்னும் பழக விரும்புகிறோம். இதிலே இரண்டாவது
வகை அன்பர் பத்மநாதன். இதயம் திறந்த சிரிப்பு. கள்ளமில்லா
நெஞ்சம், எளிமையான போக்கு, எவருக்கும் இயன்றவரை உதவிடும்
எண்ணம்:

- ❖ நேர்மையே நிறைந்த செல்வம்.
- ❖ உண்மையே உணர்த்தும் ஏணி.
- ❖ பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே.

உரும்பிராய் சைவத்தமிழ் வித்தியாசாலையின் பலகையில் எழுதிய எழுத்துக்கள் சிறுவன் பத்மநாதனின் பிஞ்சு மனத்தில் சிலையில் எழுத்துக்களாகின என்று தெரிகிறது. நிறைந்த வாசிப்பும் தொடர்ந்த கல்வியும் அடக்கத்தைத் தந்தது. - ஒரு சிந்தனையாளனை வளர்த்தது.

பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய ஒரு குடும்பப் பின்னணி. எப்பொழுதும் எதிர் நீச்சல் - தளராத சுயமுயற்சி. பல்கலைக்கழகப் படிப்பைத் தொடரப் பணமில்லை. கொக்குவிலைச் சேர்ந்த பெரியார் தம்பித்துரை அவர்கள் உதவியதை இன்றும் நன்றியோடு நினைவுகூருகிறார். படித்த பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே சிலகாலம் விரிவுரையாளராய் இருந்து ஆசிரியராகி பின்னால் கல்வியியல் டிப்ளோமாப் பட்டம் பெற்று ஆசிரியர்பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகி ஒரு சிறந்த கல்விமானாக உயருகின்றார்.

கனடாவுக்கும் புலம்பெயர்ந்த பின்னால் மொன்றியலிலும் ரொறன்ரோவிலும் எழுத்தும், பேச்சும், சமூகப்பங்களிப்பும் என்று இவர் கால் தொடருகின்றது. சமூகத்துக்குப் பயனுள்ள பொழுதுகள்.

சொல்லத் தேவையில்லாததைச் சொல்லாதிருக்கவும், சொல்ல வேண்டியதை சொல்லவும் ஆகிய மனப்பக்குவம் அன்பர் திரு. பத்மநாதனுக்கு பகைவர்கள் இல்லையென்றாக - நண்பர்கள் பெருகக் காரணமானது. எல்லோரையும் இதயத்தால் வாழ்த்தும் விரிந்த மனத்தினன்!

திறமையாளரைத் தட்டிக்கொடுக்ககும் உயர்ந்த உள்ளத்தினன்! 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்!' எனும் சித்தாந்தத்தால் எந்தச் சிறு வட்டத்துக்குள்ளும் தன்னை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளா மனிதர்! சந்தர்ப்பவாதிகளின் எந்தப் பொறியிலும் தடக்கி விழாத வீரன்! அகவை அறுபது என்றால் என்ன . . .

இன்னும் இளமைதான்!

எழுக! ஆற்றுக! பற்பல சாதனை!

வவரமுத்து தீவ்யராஜன்

சநேகத்தோடு சந்தனையும் சிரிப்பும்!

எஸ். பத்மநாதன் என்றால் இனிமையும் கூடவே நினைவில் தோன்றும். சிரிப்பு அவருக்கு அடையாளத்தைக் கொடுக்கின்றது.

சந்தனை அவருக்கு முகவரியைக் வழங்குகிறது.

சந்தனையும் சிரிப்பும் சிறப்புடன் அவருக்குச் சிகரம் அமைக்கின்றன.

மனிதனை மனிதனாக நேசிக்கத் தெரிந்தவர் அவர். எதனைச் செய்தாலும் அதனை உண்மையுடனும் உற்சாகத்துடனும் செய்வார்.

அறிவுசால் நூல்கள் பண்டித வர்க்கத்திற்கே உரியது என்ற நிலையை மாற்றி பாமர மக்களையும் அதன் நேர்த்தியில் மெய்மறக்க வைத்த கம்பீரம் அவரது எழுத்துக்களுக்கு உண்டு.

அவரது மனத்தின் ரசனை உயர்ந்தது!

அவரது எழுத்தின் அழகு தனித்துவமானது!

சந்தனையை அறிவுடன் பூக்க வைக்கிறார்.

எண்ணத்தை வார்ப்புகளாக்கி வசீகரிக்கின்றார்.

விமர்சனங்கள் எழுதுவார்! படைப்புக்கள் உணர்வுபெறும்! அவற்றைப் பார்க்கும் சனம் உவகையுறும்!

ஏராளமான உள்ளங்களைக் கட்டிப்போடுவதன் காரணமாக அமைந்தது அவர் சமுதாயம் மீது வைத்துள்ள அபாரமான நம்பிக்கை.

கலையில் காதல் மிக்கவரும் இந்தப் பெரும் கலைஞர்தான். மனோ வலிமை மிக்கவரும் இந்த மகா மனிதர்தான்.

அருமையாகப் பாடுவார்! அற்புதமாக 'மவுத் ஓர்கன்' வாசிப்பார்!

மனசின் தரைவரைக்கும் பரவிடும் இனிமை!

சோம்பேறிகளின் விரோதி அவர்!

எதனையும் சிறப்பாகச் செய்வார்! ஒழுங்காகச் செய்வார்!
திறமையாகச் செய்வார்!

இலட்சிய எழுத்தாளன்.

நல்ல சிந்தனையாளன்.

வெற்றிக்குப் பின்னால் ஒரு பெண் என்பது பொதுமொழி.

ஆனால், அவரது பெருமுயற்சிக்குப் பின்னால் மூன்று பெண்கள்.

எழுதுவதற்கு அனுசூலமளிக்கும் அன்பு மனைவி ஞானயோகராணி.
எழுதுவதற்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டிடும் அருமை மகள் மீரா -
சுபத்திரா என மூன்றுமடங்காய்க் குதூகலிக்கின்றார்கள்
சாதனையில்!

அவரது கருத்தூன்றிய கவனம் - அவரது உயர்ந்த நுண்மதி -
அவரது கூர்மையான அவதானம் என்றென்றும் அவரைப் புகழ்
பூக்க வைக்கும்!

சமுதாயத்திலிருந்து அவர் பெற்றுக் கொண்டதைவிட
சமுதாயத்திற்கு அதிகம் கொடுத்தவர் அவர்!

அதற்காகவே அவரது மணிவிழாவை அவரை மதிக்கும் சமுதாயம்
மணியான விழாவாக்கி மகிழ்கின்றது!

வாழ்க வளமுடன்!

-யொத்தகை- எஸ். ஜெகதீசன்
(பாஞ்சாலன்)

வையகம் புரக்க

வாழ்க!

ஒருபது வயது இளைஞனின் பொலிவில்
அறபதைக் கடக்கும் ஆசிரியத் தலைவனே!
உம்மிடம் கற்றவன் என்பதைச் சொல்வதில்-என்
வாழ்வெல்லாம் இன்பமே.
எத்தனை அரியணை இதயத்தில் போட்டாலும்
அங்கெல்லாம் நீங்களே.
காலங்கள் தோறும் இது போன்றே நீங்கள்
வாழிய வாழியவே!

கல்வியில் சிறந்தோர் பூமியில் பலபேர்.
உண்மையில் பெருமையே - ஆனால்
கற்றதை உம் போல் தெளிதினில்
கற்றிடத்தருவதில் உலகத்தில் ஒரு சிலரே.
கற்றதால் மட்டுமே கல்விமான் என்பதில்
பயனில்லை மக்களுக்கே - அதை
மற்றவருக் கேற்றதாய் காலத்திற் குகந்ததாய்
விற்பனனாக விதைப்பவனே
பற்றுடன் மனதில் வாழ்கிறான்.

வயிற்றுக்காய் வாழ்வை விற்கும்
புலம் பெயர் மண்ணினில்
இரவுபகல் பொருளுக்காய் அலைவதில்
சிரம்தனில் சஞ்சலமே.
அதை நாடிபிடித்துக் கண்டுகொண்டவர் இங்கு
நீங்கள் மட்டுமே - உடனே
சிந்தனைப் பூக்களைப் படைத்தீர் - அதனால்
உள்ளங்கள் திருந்தவே.

புதிதாய்ப் புறப்படும் பூக்களை இங்கே
புகழ்ந்திடலால் பாவமோ
புகழின் உச்சிக்கு அவை சேர்தல்
நமக்கிது தேவையோ என

பலபேர் இங்கு பாராதிருக்கையில்
எடுத்தீர் பேனாவை- அது
குனிந்து நிமிர்கையில் உங்களின் தலையினில்
சூட்டுவீர் கிரீடமே.

விமர்சனம் செய்வது குறைப்படவே என்பது
நக்கீரத் தனமே இங்கு.
சங்கம் வைத்துத் தமிழ்க்கலை வளர்க்கப்
புலவர்கள்தான் போதாதே.
அதனால் புறப்படும் புயல்களைத்
தட்டிக்கொடுப்பதால்
உன் தரம் ஒன்றும் குறையாதே - அதை
உணர்ந்து செயற்படும் உத்தமர் வரிசையின்
தலைவன் எஸ். பத்மநாதனே
புலவர்கள் இங்கு புதிது புதிதாக
பூக்கட்டும் நிறையவே.
தமிழ் கலையும் மொழியும் நிரந்தரமாக
தவழட்டும் புதுப் பூமியிலே
தவறுகள் வரட்டும் மழலைகள் தானே
புதுவழி காட்டிடுவோம்.

அதுவரை தலைவா உத்தமர் உன்போல்
அறுபதின் பின்னால் ஓய்வுதான் என்று
ஓய்ந்திட வேண்டாம் ஐயனே!
எழுதிட இன்னும் நிறையவே உண்டு
எழுதட்டும் பேனா சிந்தனை ஊற்றாய்.
அழுகின்ற உள்ளங்கள் சிலுவையில் யேசுக்கள்
வேண்டாமே இனிமேலும்
பழுதின்றி வாழ வழிகளே தீட்டி
வழுவிலா இதயம் அமைந்திட
ஊறட்டும் பேனா உன் சிந்தையின் மலராய்
நூறுக்கும் அப்பாலே வையகம் புரக்க
வாழ்க புகழுடனே!

வாழ்த்துக்களுடன்
எஸ். எம். தனபாலன்

வாழிய பொல்ஷுற!

காப்பிய நாயகர் பத்மநாதர்
கருத்தினில் உறையின்றார் பத்மமாக
கூப்பிய கரங்களில் எழுத்தாணி
குறித்துமே எழுதுது மன்பதைக்காய்
செப்பிய செயல்களை வடிவமைத்து
செம்மையாய் தருகின்றார் எழுத்துருவில்
அப்பிய சீந்தனைத் துளிகளையே
அவ்வீதம் தந்தவர் பூக்களாக

ஒவியம் படைக்கின்றார் எங்கள்பத்தர்
ஒப்பனை ஆகின்றார் வாசகர்முள்
பாசியம் படியும் உள்ளமதில்
பாலூட்டி வளர்க்கின்றார் சீந்தனையை
வாசியும் என்றே தந்துநின்றார்
வாஞ்சையே கொள்ள வழிமுமானார்
ஆசியே என்றும் அவர்நாவில்
பேசியே புகழ் உரைக்கின்றார்.

சீந்தனைச் சீறியாய் உருவானார்
சீந்துபைரவிக் கவி யானார்
வந்தெமைச் சேரவே உளத்தினிலே
வாலாறாய் ஆகின்றார் மேன்மைகொள
சொந்தங்கள் பந்தங்கள் இனைந்திடவே
செம்மையாய் வாழுவழிகள் தந்தார்
சீந்தியே உளத்தைப் பூக்களாக
சேவகனாகவே உயர்ந்து நின்றார்.

உலகு உய்யும் வழிதனிலே
உலவ விட்டே உளமதனை
அலகு நிறைந்த நூல்களையே
அனுப்பே இன்றித் தந்தங்கே
வில்லும் மாந்தர் உளநிலையை
விளங்கி வைக்க மனத்தினிலே
புலனை இனைத்த நறுமலரே
வாழிய பொல்ஷுடன் உலகினிலே!

த.சீவயானு

